

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 343 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΛΑ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Το έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού κήρυξε παράνομα τη λήξη της ακροαματικής διαδικασίας, για να μη διερευνηθούν συγκλονιστικά στοιχεία που αποκαλύπτουν τη σκευωρία της Αντιτρομοκρατικής

Κορυδαλλός, Πέμπτη, 22 Ιούλη.
«Αυτό είναι πραξικόπημα δικαστικό. Είναι ντροπή για τη Δικαιοσύνη». Η κραυγή του συνηγόρου υπεράσπισης Δημήτρη Τσοβόλα συνόδευσε τους δικαστές του δεύτερου έκτακτου τρομοδικείου, καθώς έφευγαν σχεδόν τρέχοντας από την έδρα. Η πρόεδρος Ελ. Μπρίλλη δεν έδωσε σημασία ούτε στην έκρηξη των συνηγόρων που έμειναν για λίγο αποσβολωμένοι και μετά πετάχτηκαν πάνω χειρονομώντας και ζητώντας το λόγο, ούτε στις φωνές «αίσχος, αίσχος» που ακούστηκαν από το ακροατήριο. Ο εφέτης Μουστάκας, με ύφος θλιμμένο και βλέμμα απλανές, έμεινε για μερικά δευτερόλεπτα στη θέση του, κοιτάζοντας την εικόνα, και ύστερα αποχώρησε κι αυτός. Ισως, όταν ξεκινούσε τη δικαστική του καριέρα, να μη φανταζόταν ότι θα βρισκόταν ποτέ σ' αυτή τη θέση.

Αυτή η δίκη ήταν ένα τεράστιο σκάνδαλο πριν ακόμα ξεκινήσει. Από τον τρόπο που χτίστηκε το κατηγορητήριο, προκειμένου να παραχθεί «αντιτρομοκρατικό» έργο και να επιδειχτεί στους Αμερικανούς επικυρίαρχους. Αν λειτουργούσε στοιχείων αδώνις αυτό που οι αστοί ονομάζουν

«κράτος δικαίου», δίκη δεν θα έπρεπε ποτέ να γίνει. Ούτε καν σε βάρος του Χρήστου Τσιγαρίδα που ανέλαβε την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ μέχρι το 1990, αρνούμενος κάθε ποινική κατηγορία. Επειδή ο ΕΛΑ έχει σταματήσει τη δράση του το 1995, γεγονός που έχει παραδεχτεί σε εκθέσεις της η ίδια η Αντιτρομοκρατική, το αδίκημα της συμμετοχής που θεωρητικά θα μπορούσε να αποδοθεί στον Χρ. Τσιγαρίδα έχει παραγραφεί. Αυτοί, όμως, όχι μόνο παρέπεμψαν τον Τσιγαρίδα, αλλά τον συντρόφευσαν με άλλους τρεις αρχικά (Κώστα Αγαπίου, Ειρήνη Αθανασάκη και Αγγελέτο Κανά) και στο φινάλε πρόσθεσαν ως τούρνα και τον Μιχάλη Κασίμη (εξ ορισμού ένοχο επειδή φέρει αυτό το επώνυμο), για να «δέσει» όλους τους υπόλοιπους.

Και τους προσήψαν ως κατηγορίες όχι μόνο τη συμμετοχή στον ΕΛΑ, αλλά και όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο, χωρίς καν μια ένδειξη (ούτε από τη στημένη ψευδομάρτυρα Κυριακίδου). Δεν τους έφταναν, όμως, μόνο οι ενέργειες του ΕΛΑ. Εφαρμόζοντας για πρώτη φορά στη δικαστική πρακτι-

κή τη θεωρία των «συγκοινωνούντων δοχείων», φόρτωσαν στους συγκεκριμένους κατηγορούμενους και όλες τις ενέργειες της 1ης Μάη και τις ενέργειες της ΟΕΛΑ.

Εδώ και πεντέμιση μήνες οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροί τους δίνουν μια άνιση μάχη με την προκατάληψη και την αυθαιρεσία. Με τα φώτα της δημοσιότητας μακριά από τα τεκταινόμενα στην απόρθητη δικαστική αίθουσα του Κορυδαλλού. Λίγο πριν το τέλος της δίκης, ενώ ολοκληρωνόταν ο κύκλος των απολογιών των κατηγορούμενων, «έσκασε» η μεγάλη ειδηση. Η συγκλονιστική αποκάλυψη: η Αντιτρομοκρατική παραπλανά συνειδητά το δικαστήριο. Φορτώνει στον Αγγ. Κανά το ψευδώνυμο «Τζορτζ», τον καθιστά βομβιστή της ομάδας Κάρλος και της ΟΕΛΑ (οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι ως ηθικοί αυτουργοί), ενώ στους φακέλους της υπάρχουν έγγραφα που αποκαλύπτουν ότι ο «Τζορτζ» ήταν κάποιος Λιβανέζος, ονόματι Τζαμάλ Ντάργουϊς, με στενές σχέσεις με τη CIA (σύμφωνα πάντα με τα έγγραφα της Αντιτρομοκρατικής).

Η ύπαρξη αυτών των εγγράφων αποκαλύπτεται από τον Τύπο. Η

Αντιτρομοκρατική αρχικά τη διαφεύδει, με επίσημο έγγραφο που στέλνει στο δικαστήριο. Οι συνήγοροι επιμένουν, το δικαστήριο αναγκάζεται να απευθυνθεί και πάλι στην Αντιτρομοκρατική και -ω του θαύματος- τα έγγραφα ανακαλύπτονται και αποστέλλονται στο δικαιοστήριο. Διαβάζονται σε ρυθμό πολυβόλου, για να μην προλάβει κανείς να καταλάβει τίποτα. Οι συνήγοροι ζητούν αντίγραφα, για να τα σχολιάσουν, όπως έχουν δικαίωμα. Το δικαστήριο κάνει διάλειμμα και ενώ οι συνήγοροι περιμένουν τα αντίγραφα, οι δικαστές επανέρχονται στην έδρα και η πρόεδρος κηρύσσει το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας, απαγορεύοντας κάθε παραπέρα συζήτηση.

Τί μεσολάβησε στο δεκαπεντάλεπτο του διαλείμματος; Ποιοι φοβούνται τη συζήτηση επί των εγγράφων; Γιατί ένα υψηλόβαθμο δικαστήριο καταφεύγει σε μια τέτοια πραξικοπηματική κίνηση; ποιες πολιτικές σκοπιμότητες κυριαρχούν πάνω στους στοιχειώδεις κανόνες διεξαγωγής μιας δίκης; Νομίζουμε ότι οι απαντήσεις δεν είναι δύσκολες.

■ Σε αναμονή και πάντα ενεργή η Ντόρα

ΟΣΟ ΔΕΝ μπορεί να αμφισβητηθεί αυτή τη στιγμή η παντοδυναμία του Καραμανλή στο κόμμα και την κυβέρνηση, άλλο τόσο δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ο ρόλος της Ντόρας ως του μοναδικού διακριτού πόλου αντιπολίτευσης στη ΝΔ.

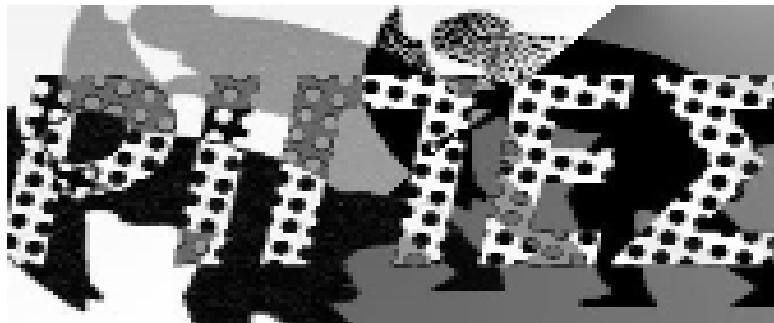
Ο Καραμανλής οδήγησε τη ΝΔ σε δυο διαδοχικές εκλογικές νίκες και διαμορφώνει στρατηγική οχταετίας. Η Ντόρα, έχοντας προβλέψει αυτή την εξέλιξη, φρόντισε να μετακομίσει στο μέγαρο της πλατείας Κοτζιά, για να έχει λυμένα τα χέρια της και να μπορεί να χειρίζεται ανεξάρτητα τη δική της προσωπική στρατηγική. Γιατί αν ήταν υπουργός θα είχε δεμένα τα χέρια της, ενώ ως δήμαρχος με δηλωμένη κομματική ταυτότητα (ξεκαθάρισε από την πρώτη στιγμή ότι δεν θα αικολουθήσει το υποκριτικό παράδειγμα του Αβραμόπουλου, αλλά θα παραμείνει ενεργό στέλεχος της ΝΔ) μπορεί να παρεμβαίνει.

Φυσικά, στη σημερινή φάση δεν μπορεί να αμφισβητήσει την κυβερνητική πολιτική, αφού η ίδια η κυβέρνηση δεν έχει αντιμετωπίσει καμιά στοιχειώδη έστω κοινωνική αμφισβήτηση. Δεν δέχεται, όμως, και να καθήσει με σταυρωμένα τα χέρια. Σαν γνήσια κάρη του Μητσοτάκη, λοιπόν, επέλεξε ως πεδίο αντιπαράθεσης με τον Καραμανλή τα οργανωτικά της ΝΔ, τον τρόπο συγκρότησης και το μοντέλο λειτουργίας του κόμματος. Προτείνει, λοιπόν, μια σειρά αλλαγές που αμφισβήτησαν τη διαμορφωμένη ιεραρχία στη ΝΔ και μέσω αυτών των προτάσεων επιδιώκει να συσπειρώσει τους δυσαρεστημένους και τους χαμηλόβαθμους. Επειδή δε γνωρίζει πολύ καλά ότι οι θέσεις της δεν θα είχαν καμιά τύχη αν τις έβαζε σε ψηφοφορία στο συνέδριο, τις βάζει απλά για... ζύμωση.

Με άλλα λόγια, η Μητσοτακοπούλα καταγράφει τη διαφορετικότητά της, αμφισβητεί την καραμανλική δομή του κόμματος και δηλώνει ότι περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να χτυπήσει. Πότε; Στην πρώτη σοβαρή κρίση που θα περάσει η κυβέρνηση της ΝΔ και ο Καραμανλής θα βρεθεί για πρώτη φορά αμφισβητούμενος.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Την έκαναν και οι Φιλιππινέζοι από το στρατό κατοχής του Ιράκ ●●● Μικρός ο αριθμός τους, μεγάλη όμως η πολιτική σημασία της αποχώρησής τους ●●● Αποχώρησαν υποκύποτας σε τελεσίγραφο των ανταρτών που απειλούσαν ότι θα σκοτώσουν φιλιππινέζο όμηρο ●●● Κάτι τέτοια βλέπουν ο Μπους με τον Μπλερ και τους πιάνει λύσσα ●●● Ακούς εκεί ολόκληρες κυβερνήσεις να συνομιλούν με τρομοκράτες ●●● Τς, τς, τς, πάει, χάλασε ο πολιτισμένος κόσμος ●●● Πώς να μην πάρει αέρα μετά η Ιρακινή Αντίσταση; ●●● Και πώς να μην προσπαθήσει να μεταφέρει τα χτυπήματα της στην καρδιά των δυτικών μεγαλουπόλεων; ●●● Και ποιος από εμάς θα πει σ' αυτούς τους ανδρώνους ότι έχουν άδικο; ●●● Κάναμε μήπως τίποτα το σημαντικό για να τους πείσουμε ότι θέλουμε να βοηθήσουμε τον απελευθερωτικό τους αγώνα; ●●● Πάλι ρόμπα έγινε ο γερο-Αρα-

φάτ ●●● Διόρισε ένα λαμόγιο διοικητή ασφάλειας, ξεσκώμηκαν ακόμα και οι πέτρες και αναγκάστηκε να τον ξεδιορίσει ●●● Εχει καπαντήσει ένας θλιβερός γέρος που περιστοιχίζεται από αυλοκόλακες ●●● Από μια αυλή διεφθαρμένων που μοναδικό στόχο έχουν να συνδιαλλαγούν με τον εχδρό, για να μπορέσουν να ξεκοκάλισουν άνετα τα πλούτη που τόσα χρόνια σοδειάζουν ●●● Φροντίζουν και οι Σιωνιστές γι' αυτό, δερίζοντας ό,τι έντιμο στοιχείο υπάρχει στη Φατάχ και στις άλλες οργανώσεις της Παλαιστί-

νης ●●● Με το ζόρι να βάλουν σε λειτουργία το τραμ, χωρίς να το έχουν δοκιμάσει μερικές μέρες ●●● Το απότελεσμα ήταν να μείνει συρμός από υπερδέρμανση ●●● Χώρια που οι σηματοδότες πότε λειτουργούσαν και πότε όχι ●●● Πάλι καλά που δεν έγινε και κανένα απύχημα ●●● Στο βωμό της Ολυμπιάδας όλα δυσιάζονται ●●● Ακόμα και η λίγη σοβαρότητα που απέμεινε στο κράτος ●●● «Ολυμπιακοί Αγώνες φτιαγμένοι για την τηλεόραση» δα είναι οι αγώνες της Αδήνας, έγραψε το «Τάιμ» ●●● Συμπλη-

ρώνοντας ότι τα γήπεδα δα είναι άδεια από θεατές ●●● Κάποιοι στην Αδήνα στενοχωράδηκαν και τα βαλαν με το γνωστό περιοδικό ●●● Μήπως, όμως, έχει άδικο; ●●● Αφού περισσότερα από τα μισά εισιτήρια είναι απούλητα ●●● Φυσικά, τα μεγαλολαμόγια έχουν εξασφαλισμένα τα κέρδη τους ●●● Τα απούλητα εισιτήρια δα τα φορτωθεί ο ελληνικός κρατικός προϋπολογισμός ●●● Παραιτήθηκα, δεν με έδιωξαν, ισχυρίζεται ο ιδιαίτερος του υφυπουργού Λιάσκου ●●● Ο πολιτικός προϊστάμενος και φίλος του, όμως, δεν τον στήριξε σε αυτή τη δήλωση ●●● Κάποιος πρέπει να πάρει το ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου σ' αυτές τις περιπτώσεις ●●● Άλλωστε, φυλακή δεν πρόκειται να πάει ο ιδιαίτερος ●●● Θα λουφάξει για ένα διάστημα και δα επανέλθει δριμύτερος σε κάποιο άλλο πόστο ●●● Ετσι δεν παίζεται πάντοτε αυτό το παιχνίδι; ●

◆ Κεσάτια καταγγέλλουν οι ξενοδόχοι της Αθήνας, 6.000 δωμάτια στην Αθήνα μένουν ξενοίκιαστα, όταν η κυβέρνηση προπαγάνδιζε μέχρι πριν ένα χρόνο ότι θα γεμίσουν τα ξενοδοχεία της Αττικής και της Βοιωτίας και θα χρειαστούν και μερικές χλιδώδες διαμερίσματα για να βολευτούν οι επισκέπτες που θα συρρέουν για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Τώρα, όχι μόνο δεν γεμίζουν τα ξενοδοχεία της Αττικής, αλλά θα υπάρξει και μείωση κατά 8% του τουρισμού που είχε συνήθως η Αθήνα τέτοια εποχή κάθε χρόνο.

◆ Γιατί, όμως, μένουν άδεια τα δωμάτια; Γιατί δεν έρχεται κόσμος; Πρώτο, γιατί υπάρχει ο φρόβος ενός μαζικού χτυπήματος από τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Ανατολής και, δεύτερο, γιατί υπάρχει κρίση και τα μεσαία στρώματα δεν μπορούν να υποβληθούν στα υπέρογκα έξοδα που απαιτεί ένα ταξίδι στην Αθήνα αυτή την εποχή.

◆ Και γιατί το σχολιάζουμε εμείς; Οχι, βέβαια, γιατί μας έπιασε κανένας πόνος για τα

έσοδα των καπιτολιστών του τουρισμού. Άλλα επειδή όλα σχεδόν τα ξενοδοχεία ανακαινίστηκαν και οι ιδιοκτήτες τους εισέπραξαν ζεστό κρατικό χρήμα ως επιχορήγηση. Εγινε δηλαδή μια τεράστια επένδυση, που θα την πληρώσει ο ελληνικός λαός, η οποία δεν θα αποδώσει καν σε επίπεδο ΑΕΠ. Και την κρίση που θα προκύψει θα την πληρώσει και πάλι ο εργαζόμενος λαός.

◆ Το πρόβλημά μας είναι ότι

νοίκιασαν έναν πανάκριβο ιππάμενο χαριέ ή ότι αυτός ο χαριές δεν μπορεί να πετάξει όσο φυσάει το μελτεμάκι;

◆ Και γιατί το σχολιάζουμε εμείς; Οχι, βέβαια, γιατί μας έπιασε κανένας πόνος για τα

μάλλον να χαρούμε πρέπει, αφού το ελληνικό κράτος για μια αικόμη φορά αποδείχτηκε μπάχαλο. Οι μίζες να πέφτουν κι ας μη δουλέψει τίποτα. Οπως καταλάβατε, μιλάμε για το Ζερρελίν, που όσο φυσάει αέρας καθηλώνεται στο έδαιρος.

◆ Ο τόπος γέμισε κάμερες, οι δρόμοι γέμισαν νταβραντισμένους μπάτσους και η ΓΣΕΕ αποφάσισε να διαμαρτυρεί γιατί η κυβέρνηση το παρακάνει! Οχι πως είναι αντίθετη στη λήψη μέτρων ασφάλειας -κάθε άλλο- αλλά «ζητά από την κυβέρνηση και από την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων να διασφαλιστεί η χρήση

και όχι η κατάχρηση των παραπάνω μέσων ασφαλείας! Ρε δεν πα' να... Παλιοτόμαρα του κερατά!

◆ ⑧ Η ελληνική κυβέρνηση ανησυχεί ιδιαίτερα για τη χρήση όπλων από ένεση δυνάμεις ασφαλείας, δεδομένου ότι οι οπλισμένοι Αμερικανοί πράκτορες δε θα ομιλούν ελληνικά και δεν θα κατανοούν την

ελληνική κουλτούρα. Τί θα συμβεί αν αμερικανός πράκτορας δει ένα όχημα να παρακάμπτει τη λωρίδα κυκλοφορίας σε αθηναϊκό δρόμο, τρόπος οδήγησης συνηθισμένος για τα ελληνικά δεδομένα, και τον θεωρήσει ως βομβιστή αυτοκτονίας; Παρότι δε, τα σχέδια ασφαλείας προβλέπουν ελληνας αστυνομικός να συνοδεύει τους οπλισμένους Αμερικανούς πράκτορες, οι κανονισμοί δεν διασφαλίζουν πράκτορας σε αθηναϊκό δρόμο να παρακάμψει τη λωρίδα κυκλοφορίας σε αθηναϊκό δρόμο.

New York Times

◆ Κατόπιν αυτού, υπάρχει κανείς που να πιστεύει τον Βουλγαράκη,

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μερικές φορές λέω στον εαυτό μου που δεν είχα το χρόνο να αποκτήσω παιδιά, όπως και τόσοι άλλοι σύντροφοι που έδωσαν και τη ζωή τους στον ογκώνα, ότι κάπου το παρακάναμε. Σκέφτομαι: Μήπως θυσίασαμε πολύ περισσότερο απ' όσο έπερπετε το «είναι» μας στην υπόθεση του σοσιαλισμού και στο κόμμα;

Χαρλας Φλωράκης

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑ

«Μετά τους Αγώνες θέλω να ξεκινήσει ένας διάλογος. Εγώ ξεκινώ με την αφετηρία ότι αυτά είναι μια κλήρονομία για την Ελλάδα, η οποία πρέπει να αξιοποιηθεί παραγωγικά. Υπάρχουν τρόποι γι' αυτό, είπε μεταξύ άλλων ο υπουργ

Ολοκληρώνεται το σκάνδαλο της Σητείας

Ο Ε. Μπασιάκος έδωσε το πράσινο φως και ο γενικός γραμματέας της Περιφέρειας Κρήτης ανέλαβε τη διεκπεραίωση

Στις 15 Ιούλη στο Ηράκλειο Σκρήτης πραγματοποιήθηκε, υπό την αιγιδα του γενικού γραμματέα Περιφέρειας Κρήτης, ευρεία σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων των συναρμόδιων Διευθύνσεων Δασών, βουλευτών, δημοτικών παραγόντων και εκπροσώπων του ΓΕΩΤΕΕ/Παραρτήματος Κρήτης. Το αντικείμενο της σύσκεψης ήταν η ολοκλήρωση του σκανδάλου της παραχώρησης δάσους 700 στρεμμάτων (δασική κάλυψη 90%) στην περιοχή Κουτσουρά Νομού Λασιθίου, με τη σύνταξη και υπογραφή του πρωτοκόλλου παράδοσης και παραλαβής από τη Διεύθυνση Δασών του Ν. Λασιθίου.

Οι μόνοι που διαφώνησαν για την παραχώρηση της δασικής έκτασης στην κακόφημη εταιρία ΕΤΑ (Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα) ΑΕ ήταν οι εκπρόσωποι του ΓΕΩΤΕΕ/Π. Κρήτης. Στις 21 Ιούλη του 2004 το ΓΕΩΤΕΕ/ΠΚ έβγαλε ανακοίνωση για τη σύσκεψη αυτή και ανέμεσα στ' άλλα έλεγε: «Σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στην περιφέρεια Κρήτης με εκπροσώπους του κοινοβουλίου, της τοπικής αυτοδιοίκησης και φορέων της περιοχής για το θέμα γκολφ στον Κουτσουρά, το παράρτημα επανέλαβε τη θέση του ότι δεν πρέπει να παραχωρηθεί ή έκταση, μέχρι να κατατεθούν όλες οι απαραίτητες μελέτες σκοπομότητας, τουριστικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικών επιπτώσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στο νερό. Πολλώ μάλλον όταν η απόφαση παραχώρησης του δάσους ελέγχεται ως προς την νομιμότητά

της... Το ΓΕΩΤΕΕ/Π. Κρήτης καλεί το γενικό γραμματέα της περιφέρειας να αξιολογήσει ξανά την σημασία των επικυρώσεων μας και να μην σπεύσει στην εφαρμογή της παραχώρησης».

Ο γενικός γραμματέας της Περιφέρειας αγνόησε τις θέσεις των εκπροσώπων του ΓΕΩΤΕΕ/ΠΚ και έδωσε εντολή στον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Ν. Λασιθίου να προχωρήσει στη σύνταξη του πρωτοκόλλου παράδοσης και παραλαβής της έκτασης στην εταιρία ΕΤΑ ΑΕ. Επιχειρήσαμε δύο φορές να επικοινωνήσουμε μαζί του ολλά η επικοινωνία δεν κατέστη δυνατή. Τη δεύτερη φορά μας παρέπεμψαν σε σύμβουλό του στον οποίο επαναλάβαμε η άποψή μας, ότι δεν πρέπει να πιέζει τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών του Ν. Λασιθίου να προχωρήσει στη σύνταξη και υπογραφή του πρωτοκόλλου παράδοσης και παραλαβής της δασικής έκτασης από τη στιγμή που η σχετική Κοινή Υπουργική Απόφαση είναι παρόντομη. Του ζητήσαμε δε να ενημερώσει τον γενικό γραμματέα ότι θέλουμε να συνομιλήσουμε μαζί του.

Μέχρι το απόγευμα της Πέμπτης, που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν επικοινώνησε μαζί μας και μάλλον δεν έχει σκοπό να το κάνει. Το λέμε αυτό γιατί συνέβη το εξής «τρελό». Αργά το απόγευμα της Πέμπτης μας τηλεφώνησαν στα γραφεία της «Κ» από το γραφείο του υφυπουργού Ε. Μπασιάκου και μας ζήτησαν το φαξ της Σητείας. Γ' αυτό υπάρχουν πολλά στοιχεία. Λόγω χώρου θα περιοριστούμε στις απαντήσεις που έδωσε ο Ε. Μπασιάκος στον βουλευτή Μ. Καρχιμάκη (ιδια απάντηση έδωσε και στον βουλευτή

φο αυτό ήταν ένα ενημερωτικό σημείωμα της Περιφέρειας Κρήτης για τη σύσκεψη αυτή, με αποδέκτη τον Ε. Μπασιάκο. Φαίνεται ότι ο Ε. Μπασιάκος εκτός από υφυπουργός Γεωργίας ανέλαβε και καθήκοντα ταχυδρόμου ή διεκπεραιωτή εγγράφων. Έχουμε μια απορία. Πώς και από ποιον έμαθε ο κ. Μπασιάκος ότι εμείς έρουμε για τη σύσκεψη που έγινε στο Ηράκλειο και γιατί μας έστειλε το ενημερωτικό σημείωμα χωρίς να του το ζητήσουμε; Τον ευχαριστούμε για την εξυπέρτηση και του ευχόμαστε να πετύχει στο νέο του ρόλο, όμως δεν πρέπει να ξεχνά το βασικό του ρόλο ως υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Του υπενθυμίζουμε ακόμη αυτό που του έχουμε πει αρκετές φορές, ότι δεν παρανομούν μόνο οι υφυποργοί που βγάζουν παράνομες αποφάσεις, αλλά και οι υπουργοί που τους καλύπτουν.

Επιστρέφουμε στον γενικό γραμματέα της Περιφέρειας Κρήτης. Γιατί βάζει το κεφάλι του στο ντορβά παίρνοντας την πολιτική ευθύνη να υποχρεώσει τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Ν. Λασιθίου να συντάξει και υπογράψει το πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής της δασικής έκτασης; Αυτό το κάνει επειδή ο Ε. Μπασιάκος του άναψε το πράσινο φως να ολοκληρώσει το σκάνδαλο της Σητείας. Γ' αυτό υπάρχουν πολλά στοιχεία. Λόγω χώρου θα περιοριστούμε στις απαντήσεις που έδωσε ο Ε. Μπασιάκος στον βουλευτή Μ. Καρχιμάκη (ιδια απάντηση έδωσε και στον βουλευτή

Ε. Στρατάκη): «Με την 110956/3239/31-12-2003 ΚΥΑ υφυπουργού Γεωργίας και Ανάπτυξης, παραχωρήθηκε στον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού δημόσιο δάσος εμβαδού 700.000 τ.μ για την δημοπραγία εγκαταστάσεων αθλητικού τουρισμού (γήπεδο γκολφ κ.λ.π) στην περιοχή του δήμου Μακρύ Γιαλού Ν. Λασιθίου. Αρμόδιος φρέας για τη συγκεκριμένη αξιοποίηση είναι ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (ΕΟΤ) που εποπτεύεται από το υπουργείο Τουρισμού. Σας γνωρίζουμε επίσης ότι αρμόδιος κατά νόμο για τη διαδικασία παράδοσης-παραλαβής της έκτασης είναι ο Γενικός Γραμματέας της περιφέρειας Κρήτης».

Η απάντηση αυτή δοθήκε στις 2 Ιούλη και στις 15 πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη. Με την απάντηση του ο Ε. Μπασιάκος, απάντηση που έδωσε σημαντικά τις εισηγήσεις της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΔΠΣΦΠ) του υπουργείου, θεωρεί νόμιμη την ΚΥΑ της προηγούμενης κυβέρνησης και δίνει -εμμέσως πλην σαφώς- εντολή στον γενικό γραμματέα της Περιφέρειας να ολοκληρώσει τη διαδικασία παράδοσης και παραλαβής της έκτασης. Ο γενικός γραμματέας ανταποκρίθηκε όχι μόνο με την πραγματοποίηση της δασοκτόνας αυτής σύσκεψης, αλλά και με το να ενημερώνει τον Ε. Μπασιάκο για τις δικές μας ενέργειες.

Η ΔΠΔΦΠ, ύστερα από προφορική εντολή του ίδιου του Ν. 998/1979, υφίσταται δέσμευση βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του

ενημερωτικό σημείωμα για την παραχώρηση της δασικής αυτής έκτασης. Ανάμεσα σ' άλλα του έλεγε: «Με την υπ' αριθμό 8/4-1-1988 τελεσδική πράξη χαρακτηρισμού του Διευθυντή Δασών Ν. Λασιθίου χαρακτηρίστηκε ευρεία έκταση στην περιφέρεια κοινοτήτων Σταυροχωρίου και Ορεινού Σητείας Ν. Λασιθίου ως δάσος (υπήρχη στην παρ. 1 άρθρου 3 Ν. 998/1979) και ως περοχή που παρουσιάζει ιδιαίτερο αισθητικό ενδιαφέρον και είναι προστατευτική (υπήρχη στις παρ. 1α, 1β, 1γ του άρθρου 4 του Ν. 998/1979). Τμήμα της παραπάνω έκτασης, εμβαδού 700.000 τ.μ., ζητήθηκε από τον ΕΟΤ να παραχωρηθεί για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτησή του με αριθμό πρωτοκόλλου 506072/17-2-1989 απάντησε αρνητικά το υπουργείο Γεωργίας (αριθμός εγγράφου 86494/3291/15-6-1989) διότι η επέμβαση προσκρούει στις διοπτάξεις της παραπάνω έκτασης της Κρήτης που είχε απάντηση στην απάντηση του Ν. Λασιθίου για την κατασκευή γηπέδου γκολφ. Στην αίτ

■ Ιράκ

Από το κακό στο χειρότερο για τους Αμερικάνους

Τίποτα δεν φαίνεται να έχει

ταλάξει για τις αμερικανικές δυνάμεις κατοχής στο Ιράκ μετά την εικονική μεταβίβαση της εξουσίας στις μαριονέτες της μεταβατικής κυβέρνησης του ήιάντ Άλλαου στις 28 Ιουνίου. Αντίθετα, τα πρόγραμματα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο για τους Αμερικάνους. Αντί να περιοριστούν οι επιθέσεις εναντίον τους και να μειωθούν, όπως ήλπιζαν, οι απώλειές τους, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Οι ελπίδες για σταδιακή σταθεροποίηση της κατάστασης και μείωση της πίεσης στα αμερικανικά στρατεύματα κατοχής έχουν εξανεμιστεί, ενώ πληθαίνουν οι δυσοίωνες προβλέψεις και οι εκτιμήσεις για μακρόχρονο ανταρτοπόλεμο στο Ιράκ.

Στο ζήτημα αυτό αναφέρεται ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον και αποκαλυπτικότατο άρθρο της αμερικανικής εφημερίδας "Boston Globe" (19/7/04), με τίτλο "υψηλός ο ρυθμός των αμερικανικών απωλειών μετά την παράδοση (της εξουσίας)" και υπότιτλο "φόβοι για μακρόχρονο ανταρτοπόλεμο στο Ιράκ", από το οποίο παραθέτουμε εκτεταμένα αποσπάσματα.

"Μόνο το πρώτο 15μερο του Ιουλίου έχασαν τη ζωή τους σχεδόν όσοι αμερικάνοι στρατιώτες είχαν σκοτωθεί ολόκληρο τον Ιουνίο, παρόλο που οι ιρακινοί αντάρτες φαίνεται ότι έχουν εστιάσει τις επιθέσεις τους στις ιρακινές δυνάμεις Ασφάλειας και σε κυβερνητικούς αξιωματούχους.

Ο σχετικά υψηλός ρυθμός των αμερικανικών στρατιωτικών απωλειών έχει εξανεμίσει τις ελπίδες ότι η παράδοση της εξουσίας στην ιρακινή κυβέρνηση θα βοηθήσει να σταθεροποιήσει η χώρα και να μειωθεί η πίεση στους αμερικάνους στρατιώτες.

Ο Ιούνιος ήταν ουσιαστικά λιγότερο βίαιος για τα αμερικανικά και τα συμμαχικά στρατεύματα από τους δύο προηγούμενους μήνες, αναπτερώνοντας τις ελπίδες ότι οι αμερικανικές απώλειες θα ακολουθούσαν καθοδική πορεία. Ωστόσο, στρατιωτικοί αξιωματούχοι και ειδικοί σε αμυντικά θέματα εκφράζουν όλο και περισσότερη ανησυχία ότι ο ανταρτοπόλεμος θα διαρκέσει χρόνια και ο αριθμός των νεκρών θα ανέβει σε χι-

λιάδες.

Από τις 28 Ιουνίου που έγινε η παράδοση της εξουσίας, οι 160.000 συμμαχικές δυνάμεις έχουν περισσότερους από 2 νεκρούς κατά μέσο όρο την ημέρα, από τους υψηλότερους ρυθμούς από τότε που άρχισε ο πόλεμος πριν από 15 μήνες. Μέχρι το Σάββατο (17 Ιουλίου) είχαν σκοτωθεί 36 αμερικάνοι στρατιώτες, ενώ όλο τον Ιούνιο είχαν χάσει τη ζωή τους 42, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία.

Μέχρι το τέλος του Ιουλίου, οι απώλειες πιθανότατα θα φτάσουν στο επίπεδο του Απριλίου, του πιο αιματηρού μήνα της αμερικανικής κατοχής, όταν 135 αμερικάνοι στρατιώτες σκοτώθηκαν, ήτοντο Μάρτιο, με 80 Αμερικάνους νεκρούς.

Ομως αυτό το μήνα παρατηρείται άνοδος στο ρυθμό και στην πολυτπλοκότητα των επιθέσεων εναντίον αμερικανικών και συμμαχικών στρατευμάτων, παρόλο που περισσότερες ιρακινές δυνάμεις Ασφάλειας, υπουργοί της κυβέρνησης και πολίτες έχουν γίνει επίσης στόχος επιθέσεων.

Μέχρι την Παρασκευή (16 Ιουλίου), περισσότεροι από 10.000 στρατιώτες των συμμαχικών δυνάμεων είχαν τραυματιστεί. Συνολικά, 893 Αμερικάνοι έχουν σκοτωθεί από τότε που άρχισε ο πόλεμος, το Μάρτιο του 2003, οι περισσότεροι από εχθρική δράση.

"Πρόκειται να δούμε περισσότερες απώλειες", δήλωσε ο απόστρατος στρατηγός George Jouwan, διοικητής των δυνάμεων του ΝΑΤΟ κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Βοονία. "Οι αντάρτες χρησιμοποιούν μερικές πολύπλοκες τακτικές, ιδιαίτερα όταν στοχεύουν Αμερικάνους. Βλέπετε ένα πολύ πιο πολύπλοκο εχθρό. Δείχνουν συντονισμό και μια στρατηγική που είναι αποτελεσματική"....

Ακόμη, οι συνεχίζοντες επιθέσεις στα αμερικανικά στρατεύματα δείχνουν τη σταθερή δύναμη και την αυξανόμενη ευελιξία της αντίστασης, που πιστεύεται ότι αποτελείται από τρώην μελή του κόμματος Μπάσαθ και από Σουνίτες και Σίτες αντίταπαλους της αμερικανικής εισβολής, Ιρακινούς και ξένους. Πρόσφατα έχουν δείξει μεγαλύτερη ικανότητα

να αποκόβουν τους δρόμους εφοδιασμού του αμερικανικού στρατού και αναγκάζουν τους Αμερικάνους να αναπροσαρμόζουν τη δικιά τους τακτική, υποστηρίζουν αξιωματούχοι.

"Η αντοχή των ιρακινών ανταρτών μπορεί να είναι μακρόχρονη", σύμφωνα με μια πρόσφατη ανάλυση του Υπουργείου Αμυνας, που έχει στα χέρια της η "Boston Globe".

Δημόσια, αμερικανοί αξιωματούχοι δηλώνουν ότι είναι πολύ νωρίς να προβλέψουν αν η παράδοση της εξουσίας βοηθά να μπει υπό έλεγχο η βία ή αν οι αντάρτες αυξήσουν τις επιθέσεις για να αποσταθεροποιήσουν την κυβέρνηση....

Ουτόσο, ο τόσο αιματηρός για τις αμερικανικές δυνάμεις μέχρι στιγμής Ιούλιος αποτελεί δυσοίωνο σημάδι ότι οι αντάρτες εξελίσσουν την τακτική τους και αρχίζουν να παίρνουν την πρωτοβουλία από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους.

Από την ανατροπή του Σαντάμ Χουσεΐν τον Απρίλιο του 2003, μόνο τρεις μήνες είχαν ψηλότερο μέσο όρο καθημερινών απωλειών από τον Ιούλιο. Ο Απρίλιος και ο Μάιος αυτής της χρονιάς και ο Νοέμβριος της περασμένης, που έχουν μέσο όρο τεσσάρων σχεδόν θωνάτων την ημέρα. Η εαρινή επίθεση στη Νατζάφ και σε άλλες περιοχές ευθύνεται για τις περισσότερες αμερικανικές απώλειες τον Απρίλιο και το Μάιο. Αυτό το μήνα, εντούτοις, οι αντάρτες έχουν περάσει στην επίθεση, σύμφωνα με στρατιωτικούς αξιωματούχους και ειδικούς....

Οι επιθέσεις με όλμους έχουν αυξηθεί τους τελευταί-

θός τους.

Για μήνες, το Υπουργείο Αμυνας είχε την εκτίμηση ότι είναι περίπου 5.000 στρατηγούς, καλά εκπαιδευμένοι άντρες. Πρόσφατα, στρατιωτικοί αξιωματούχοι παραδέχονται κατ' ίδιαν ότι οι δυνάμεις που πολεμούν τις ΗΠΑ και την ιρακινή κυβέρνηση μπορεί να φτάνουν και τις 20.000...

Ομως αυτό που είναι καθαρό είναι ότι οι αντισυμφωκές δυνάμεις γίνονται περισσότερο επιθετικές, όχι λιγότερο. "Η παράδοση της εξουσίας δεν σημαίνει ότι θα έχουμε λιγότερες επιθέσεις εναντίον των Αμερικάνων. Αυτό που συμβαίνει εδώ είναι ότι βλέπουμε έναν αυξανόμενο αριθμό ανταρτών. Αυτοί οργανώνονται και καθοδηγούνται υπό τον πλήρη έλεγχο των ανταρτών. Με τις τελευταίες απώλειες, ο αριθμός των νεκρών αμερικάνων στρατιωτών ξεπέρασε τους 900, γεγονός που επισημαίνεται από όλα τα ειδησεογραφικά πρακτορεία. Και τα χειρότερα για τους αμερικάνους κατακτητές είναι ακόμη μπροστά.

«Ενα έθνος η κυβέρνηση του οποίου κυβερνά μόνο την πρωτεύουσά του»

Μια συγκλονιστική, μια απίστευτη εικόνα από το σημερινό Ιράκ, όχι μόνο για μας που αναγκαζόμαστε να κάνουμε ρεπορτάζ και εκτιμήσεις από μακριά και να καταφέγγουμε σε διάφορες πηγές για να αντλήσουμε κάποια φήματα πληροφόρησης, αλλά και για τους περισσότερους από ένα καμένο αμερικανικό βυτιοφόρο καυσίμων, συντρίμμια από χτυπημένα με ρουκέτες αστυνομικά οχήματα πάνω στον κεντρικό αυτοκινητόδρομο προς τη Χίλα και τη Νατζάφ.

Ιρακινοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι και δυτικοί διπλωμάτες λένε στους δημοσιογράφους να μην ταξιδεύουν έξω από τη Βαγδάτη, τώρα καταλαβαίνω γιατί είναι επικίνδυνο. Ομως το φοβερό ταξίδι μου στον αυτοκινητόδρομο 8 - όπου έχουν σκοτωθεί τουλάχιστον 15 Λιτικοί - απέδειξε ότι η διορισμένη από τους Αμερικάνους ιρακινή κυβέρνηση ελέγχει μόνο ένα μικρό κομμάτι της περιοχής νότια της πρωτεύουσας. Μόνο στη σουνιτική πόλη Μαχμούντιγια, όπου ένα αυτοκίνητο με εκρηκτικά ανατινάχτηκε έξω από ένα ιρακινό στρατιωτικό κέντρο στρατολόγη-

σης την περασμένη βδομάδα, είδα ιρακινούς αστυνομικούς. Αυτοί ήταν σε ένα κονβόι από 11 στρατιωτασφιμένα από χτυπήματα μικρά φορτηγά, με προτεταμένα τα Καλάσινικοφ στον κόσμο που κινούνταν γύρω τους, οδηγούσαν στη λάθος πλευρά του δρόμου και όταν μπλέχτηκαν σε κυκλοφοριακή συμφόρηση άρχισαν με το χέρι στη σκανδάλη να ουρλιάζουν στους οδηγούς να τους ανοίξουν το δρόμο. Δεν ήταν μια τρομοκρατημένη αμερικανική φάλαγγα. Ήταν η δική τους ιρακινή αστυνομική δύναμη με τις μπλε στολές και τα όπλα προτεταμένα να στοχεύουν παράθυρα σπιτιών, καταστήματα και το πλήθος των Ιρακινών που κυκλοφορούσε γύρω τους.

Στην Ισκαντέρια, είδα δύο ένοπλους κοντά στο δρόμο. Δεν έρω γιατί στέκονταν εκεί. Η αστυνομία είχε ήδη εγκαταλείψει το πόστο της λήγα μέ-

Ενεργό ηφαίστειο η Γάζα

«Είναι μια πραγματική καταστροφή. Το χάος βρίσκεται σε επίπεδα που δεν έχουμε ξαναδεί ποτέ μέχρι σήμερο. Μ' αυτά τα λόγια προσπάθησε να δικαιολογήσει την παραίτηση που υπέβαλε ο πρωθυπουργός της Παλαιστινιακής Αρχής, Αχμέντ Κορέι, το περασμένο Σάββατο, μετά τη σωρεία απαγωγών στη Λωρίδα της Γάζας, μεταξύ των οποίων και του επικεφαλής της παλαιστινιακής αστυνομίας στη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Οχθη, Γκοζί αλ Τζαμπαλί, από τη νεοεμφανιζόμενη οργάνωση "Ταξιαρχίες Μαρτύρων της Τζενίν".

Μια μέρα πριν την υποβολή παραίτησης του Κορέι -που δεν έγινε δεκτή από τον Αραφάτ- είχαν παραιτηθεί δύο άλλα στελέχη της Παλαιστινιακής Αρχής, ο επικεφαλής της Παλαιστινιακής Μυστικής Υπηρεσίας κι ο επικεφαλής της Υπηρεσίας Προληπτικής Ασφάλειας στη Λωρίδα της Γάζας. Ο Αραφάτ απάντησε με την απόλυτη του στρατηγού Ματζάντα και το διορισμό στο πόστο του επικεφαλής των Παλαιστινιακών δυνάμεων ασφαλείας του εξα-

τρα παραπέρα.

Ναι, αυτή είναι η επαίσχυντη εικόνα της εισβολής μας στο Ιράκ...

Στη Βαγδάτη, φυσικά, συνέβη και χθες η συνθησιμένη ιστορία. 15 ιρακινοί σκοτώθηκαν και 62 τραυματίστηκαν όταν ανατινάχθηκε ένα βυτιοφόρο με καύσιμα δίπλα σε ένα αστυνομικό τμήμα. Σκοτώθηκε επίσης ένας ιρακινός αξιωματούχος του Υπουργείου Αμυνας έξω από το σπίτι του. Και όπως η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων, η νέα ιρακινή κυβέρνηση διόρισε 43 νέους πρεσβευτές σ' όλο τον κόσμο. Ομως ποιον αντιπροσωπεύουν; Το Ιράκ; Ή μόνο τη Βαγδάτη; Μετά την πόλη της Χίλα, συνάντησα μια μικρή δύναμη του ιρακινού στρατού. Στην Κούφα επέμεναν να συνδέψουν το αυτοκίνητό μου μέσα στην ιερή πόλη της Νατζάφ. Ομως μίλια από το κέντρο της πόλης, μου είπαν ότι σύμφωνα με τους όρους της εκεχειρίας με την πολιτοφυλακή του Μογκτάντα Σαντρ, δεν μπορούσαν να προχωρήσουν παραπέρα. Είχαν δίκιο. Η πολιτοφυλακή του Σαντρ

-την οποία ο αμερικανικός στρατός υποσχέθηκε να "καταστρέψει" τον περασμένο Απρίλη - φρουρεί την παλιά πόλη, τους κεντρικούς δρό-

δελφους του Μουσά Αραφάτ. Πράγμα που πυροδότησε το ξέσπασμα οργής χιλιάδων Παλαιστίνιων που βγήκαν στους δρόμους της Ράφα αλλά και της Γάζας για να διαδηλώσουν την αντίθεσή τους.

Ο εκπρόσωπος των "Ταξιαρχίων Μαρτύρων της Τζενίν" Αμπού Ιγιάντ υποστήριξε στο Αλ-Τζαζίρα: «Οι σημερινές αλλαγές δεν αποτελούν λύση στην ανεξέλεγκτη διαφορά. Αντικαθιστούν ένα διεφθαρμένο πρόσωπο με ένα οικόμια πιο διεφθαρμένο. Κι αυτή είναι μια λύση που δε μπορεί να ικανοποιεί οποιοδήποτε Παλαιστίνιο, όχι μόνο την Ταξιαρχία μας, επειδή ο παλαιστινιακός λαός είναι αυτός που έχει υποφέρει στα χέρια τους».

Ακολούθησαν συγκρούσεις την Κυριακή το βράδυ στη Ράφα, μεταξύ των ανδρών ασφαλείας και ενόπλων, στην πλειοψηφία τους μελών της Φατάχ, ορισμένοι απ' τους οποίους ζητούσαν ακόμα και την απομάκρυνση του Αραφάτ, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό 18 ατόμων. Οι ένοπλοι έκαψαν το γραφείο των μυστικών υπηρεσιών της Παλαιστινιακής Αρχής. Συνέ-

πεια αυτής της αντίδρασης ήταν η υποχώρηση του Αραφάτ και η επαναφορά του απολυμένου στρατηγού στο πόστο του επικεφαλής ασφαλείας της Παλαιστινιακής Αρχής στη Λωρίδα της Γάζας με ταυτόχρονη υποβάθμιση του εξαδέλφου του. Μετά από επανειλημμένες διαβουλεύσεις, ο Κορέι απέσυρε την παραίτηση του την Τρίτη, σημειώνοντας ότι εκτελεί χρέη προσωρινού πρωθυπουργού μη έχοντας ουσιαστική εξουσία να αναδιατάξει τις δυνάμεις ασφαλείας στη Λωρίδα της Γάζας.

Την επομένη, όμως, το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο στη συντριπτική του πλειοψηφία αποφάσισε να προτείνει στον Αραφάτ να κάνει αποδεκτή την παραίτηση Κορέι και να διαλύσει τη σημερινή κυβέρνηση, σημειώνοντας ότι απέτυχε στο να "ελέγξει την εσωτερική κατάσταση και να βελτιώσει την ασφάλεια του λαού της".

Αυτά είναι τα γεγονότα εν συντομία μέχρι τη σημερινή πράγματα αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ). Κάτω από την πολιτική κρίση και τον πόλεμο φατριών στην Παλαιστι-

νιακή αρχή -πόλεμο που θα γίνεται ολόενα και πιο έντονος όσο θα πλησιάζει η στιγμή που προβλέπεται να αποσυρθούν τα ισραηλινά στρατεύματα απ' τη Λωρίδα της Γάζας- θα πρέπει να αναζητήσουμε τις κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν στη Λωρίδα της Γάζας. Μια περιοχή εκτός ελέγχου απ' την Παλαιστινιακή Αρχή, που τα δύο τρίτα του πληθυσμού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας και πάνω απ' τους μησούς είναι άνεργοι. Μια περιοχή που ματώνει καθημερι-

νά απ' τις συνεχιζόμενες σιωνιστικές επιθέσεις που την έχουν μετατρέψει στο Απαρτχάιν της Μέσης Ανατολής. Σ' αυτή την περιοχή που οι ένοπλες παλαιστινιακές οργανώσεις και οι μάρδες έφυτρώνουν σαν τα μαντάρια μετά τη βροχή, είναι πολύ δύσκολος αν όχι αδύνατος ο ελεγχός απ' την Παλαιστινιακή Αρχή που έχει ζεπέσει πολύ στα μάτια του Παλαιστινιακού λαού, μετά από τόσα χρόνια διαφθοράς και υποχωρήσεων στη σιωνιστική επιθετικότητα.

Αναζωπυρώνεται ο πόλεμος στο Νότιο Λίβανο

Η δολοφονία ανώτατου στελέχους της Χεζμπολά του Λιβάνου, με εκρηκτικό μηχανισμό που τοποθετήθηκε στο αμάξι του την περασμένη Δευτέρα, άνοιξε ένα νέο κύκλο συγκρούσεων μεταξύ των μαχητών της οργάνωσης και των Σιωνιστών. Οι ήγετες της Χεζμπολά κατηγορούν το Ισραήλ για την δολοφονία, την ευθύνη της οποίας αρχικά πήρε σουνιτική "εξτρεμιστική" οργάνωση, ηγέτης της οποίας όμως τη διέψευσε σαν κατασκευασμένη απ' τις μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ.

Ακολούθησε η οργισμένη δήλωση του ηγέτη της Χεζμπολά, Νασράλα, και οι συγκρούσεις με ισραηλινούς στρατιώτες - υποστηριζόμενους από τανκς και ελικόπτερα- στο Νότιο Λίβανο την επομένη, με αποτέλεσμα το θάνατο ενός μοχητή της οργάνωσης και δύο ισραηλινών στρατιωτών.

Οι Σιωνιστές θέλουν από καιρό να πάρουν τη ρεβάνς απ' την οργάνωση που τους έδιωξε απ' το Νότιο Λίβανο, πιστεύοντας ότι θα δώσουν ένα ισχυρό πλήγμα στην παλαιστινιακή αντίσταση που υποστηριζεται απ' τη Χεζμπολά. Μέχρι σήμερα, όμως, δεν έχουν πετύχει τους στόχους τους που φαντάζουν αδύνατοι καθώς η Χεζμπολά χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης στην περιοχή κι έχει προσφέρει εκαποντάδες Μάρτυρες στον ογώνα κατά των Σιωνιστών.

Δάσκαλοι στα βασανιστήρια οι Σιωνιστές

Ο ταν η ταξιαρχος Καρπίνσκι, το ανθρωπόμορφο κτήνος που διοικούσε το κολαστήριο του Αμπού Γκράιμπ στο Ιράκ, αποκάλυψε ότι στα βασανιστήρια συμμετείχαν ισραηλινοί ανακριτές, διαφεύστηκε από την ομερικάνικη και την ισραηλινή κυβέρνηση. Ερχεται, όμως, τώρα το «Νιούζγουϊκ» και αποκαλύπτεται ότι στο Ισραήλ υπάρχει ένα κρυφό κολαστήριο με τον κωδικό αριθμό «1391», στο οποίο εφαρμόζονται οι ανακριτικές μέθοδοι που εφαρμόστηκαν και στο Αμπού Γκράιμπ.

Την ύπαρξη αυτού του κολαστήριου, που επισήμως δεν υπάρχει, ανακάλυψε τυχαία ο ισραηλινός ιστορικός Γκαντ Κρόιζερ. Ερευνώντας τις παλιές βρετανικές φυλακές ανακάλυψε το συγκρότημα με το όνομα Μερέτζ, στο οποίο κρατούνται Παλαιστίνιοι επί σειρά ετών, χωρίς να επιτρέπεται η επίσκεψη του Ερυθρού Σταυρού, και υφίστανται βασανιστήρια, όπως καταγγέλλουν.

Οι ανακρίσεις γίνονται από ειδική μονάδα της στρατιωτικής υπηρεσίας πληροφοριών του Ισραήλ, που εφαρμόζουν τη μέθοδο πρόκλη-

σης εφιαλτών στους ανακρινόμενους. Οι κρατούμενοι μεταφέρονται στη φυλακή με κλειστά τα μάτια και φορούν κουκούλες όλες τις ώρες που βρίσκονται έξω από το κελί τους. Είναι συνέχεια γυμνοί, υφίστανται σε ξουδαλικά βασανιστήρια και υποβάλλονται στο μαρτύριο της αύπνιας. Οι ανακριτές ποντάρουν στις θρησκευτικές πεποιθήσεις και τις κοινωνικές αντιλήψεις των κρατούμενων, για να τους σπάσουν μέσα από τους συνεχείς εξευτελισμούς και την απομόνωση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι μέρες μετά τη δημοσίευση της έρευνας του Κρόιζερ στο περιοδικό «Καθέδρα», τηλεφώνησε στη διεύθυνση του περιοδικού λογοκριτής του ισραηλινού στρατού και ρώτησε γιατί το άρθρο δεν υποβλήθηκε για λογοκρισία πριν τη δημοσίευσή του. Η παρέμβαση αυτή επιβεβαιώνει όχι μόνο τις καταγγελίες του Κρόιζερ, αλλά και τις αποκαλύψεις της Καρπίνσκι για το Αμπού Γκράιμπ. Οι σιωνιστές δάσκαλοι βασανιστήριων είναι οι πιο κατάλληλοι για να στελεχώσουν τα αμερικανικά κολαστήρια στο Ιράκ.

Μέρες χούντας

Καθώς πλησιάζουμε στην ημερομηνία έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων μια φασιστικού τύπου προπαγάνδα καλύπτει τη δημόσια ζωή. Η διέλευση της φλόγας της Coca Cola και της Samsung από πόλεις και χωριά τροφοδοτεί καθημερινά τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων, ενώ οι διαμαρτυρίες κάποιων που επιμένουν να φωνάζουν την αλήθεια θάβονται (και έχουν υπάρξει τέτοιες διαμαρτυρίες σε αρκετές επαρχιακές πόλεις).

Ολα θυμίζουν μέρες της χούντας. Ακόμα και ο καινύάς για τον ιπτάμενο χαφιέ (Zeppelin) γίνεται για το πόσο αποτελεσματικός είναι και όχι για το ότι θα καταγράψει από αέρος την κάθε μας κίνηση, συμπληρώνοντας το έργο των χιλιάδων καμερών που ελέγχουν τους δρόμους και των ακόμα περισσότερων μπάτσων που καταδυναστεύουν κάθε βίημα της ζωής μας. Βάλθηκαν να κάνουν μαζική πλύση εγκεφάλου στον ελληνικό λαό, κεντρίζοντας στο καταπιεσμένο εθνικό φιλότιμο. Οι αναφορές ακόμα και στο πέραν κάθε αμφισβήτησης μεγάλο φαγοπότι ξένων και ντόπιων καπιταλιστών θεωρούνται περίπου έγκλημα καθοσιώσεως. Το μόνο που δεν έχουν κάνει είναι να θεσπίσουν ένα νέο ιδιώνυμο αδικημα. Μάλλον δεν τους χρειάζεται, όμως, καθώς η καταθλιπτική κυριαρχία τους στα ΜΜΕ και η απουσία ισχυρού αντίπαλου δέους τους επιτρέπει να έχουν το πάνω χέρι.

Κάποιοι λίγοι (και καθόλου εκλεκτοί) επιμένουμε. Επιμένουμε να διαδηλώνουμε, να αποκαλύπτουμε, να ενημερώνουμε. Χωρίς να φιλοδοξούμε ότι μπορούμε να τους χαλάσουμε τη φιέστα (δυστυχώς δεν υπάρχουν στο κοινωνικό επίπεδο οι απαιτούμενοι συσχετισμοί), φιλοδοξούμε να σπείρουμε σπόρους αμφισβήτησης. Να υποψιάσουμε όσο γίνεται περισσότερο κόσμο για τις καταστροφικές συνέπειες που θα έχει η οργάνωση της Ολυμπιάδας από τη χώρα μας. Να προετοιμάσουμε το έδαφος για το «μετά» που θα ακολουθήσει. Τότε που θα έρθει ο λογαριασμός και οι πλεκτρονικοί χαφιέδες θα εξακολουθούν να μας παρακολουθούν για να εξασφαλίσουν την απρόσκοπτη πληρωμή του.

Το δυστύχημα είναι πιας και ανάμεσα σ' αυτούς που αγωνίζονται για να αποκαλύψουν το αίσχος της Ολυμπιάδας δεν υπάρχει κοινή στάση σ' ένα κομβικό ζήτημα. Στο ζήτημα της κρατικής καταστολής. Γιατί αν είναι μια φορά σημαντικό το ζήτημα των πλεκτρονικών χαφιέδων, είναι δέκα το ζήτημα των διώξεων και των μεθοδευόμενων καταδικών ανθρώπων όπως οι 5 που δικάζονται ήδη στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού, του Γιάννη Σερίφη, που θα ξαναδικαστεί ως μέλος και της 17Ν και του ΕΛΑ, του Κώστα Αβραμίδη, στο πρόσωπο του οποίου ανακαλύφτηκε η αναδρομική πιθική αυτουργία, όπως εύστοχα και άκρως σαρκαστικά έγραψε ο Δ. Σκαρπαλέζος στην «Ελευθεροτυπία».

Σημεία και τέρατα εξακολουθούν να γίνονται στον Κορυδαλλό, με αποκορύφωμα αυτό που έγινε την περασμένη Πέμπτη (γράφουμε αναλυτικά στην πρώτη σελίδα). Εστω και την τελευταία στιγμή, είναι καιρός να πικνώσουν οι γραμμές του κινήματος αλληλεγγύης με εκείνους που έως τώρα έχουν λάμψει με την απουσία τους. Τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα δεν τεμαχίζονται, είναι αδιαιρέτα.

ΣΚΑΝΤΑΛΙΑΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

by Trash

■ Πονηριά (1)

Πονηρός ο δάμαλος πέτυχε μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Και ένα λαμόγιο της συμφοράς ξεφορτώθηκε και την πολιτική του διαφήμιση έκανε. Από τη στιγμή που ένας επιχειρηματίας στέλνει επιστολή σ' έναν υφυπουργό και του λέει ότι ο ιδιαίτερός του του ζήτησε μίζα για να του τακτοποιήσει μια υπόθεση, είναι ζήτημα χρόνου το δέμα να γνωρίσει τη δημοσιότητα από τις στήλες μιας αντιπολιτευόμενης εφημερίδας. Θα είναι η επόμενη κίνηση που θα κάνει ο επιχειρηματίας που αποφάσισε να κινηθεί μ' αυτό τον τρόπο και να μη δώσει μίζα σ' έναν χλέμπουρα που ξαφνικά βρέθηκε στο κέντρο της πολιτικής σκηνής. Αντί, λοιπόν, το δέμα να βγει από τον αντιπολιτευόμενο Τύπο και να τρέχει μετά η κυβέρνηση και να μην προλαβαίνει, το βγάζει η ίδια η κυβέρνηση και προσπαθεί από κόστος να βγάλει όφελος. Το μήνυμα που στέλνει είναι απλό. Κοιτάζετε να δείτε, λαμόγια υπάρχουν παντού, όμως εμείς έχουμε μηχανισμούς ασφάλειας, τα πιάνουμε και τα στέλνουμε μόνοι μας στον εισαγγελέα. Οχι σαν τους Πασόκους που δουλευαν μόνο για τα λαμόγια. Το μήνυμα απευδύνεται και στους ίδιους τους Νεοδημοκράτες. Προσέξτε κακομοίριδες πως κάνετε τις δουλειές, γιατί έτσι και στραβώσει κάπι εσείς δια την πληρώσετε.

Πονηρά φέρμθηκε, πάντως, και ο επιχειρηματίας. Γιατί και τη μίζα γλίτωσε και τη δουλειά του θα κάνει μια χαρά. Ποιος θα τολμήσει τώρα να μην του κάνει το ρουσάφει για το οποίο ο αποπεμφθείς του ζήτησε τη μίζα;

■ Πονηριά (2)

Πονηροί, όμως, είμαστε κι εμείς. Αναρωτιόμαστε, λοιπόν: Από το σωρό διάλεξε τον συγκεκριμένο συνεργάτη ο υφουπουργός Λιάσκος; Οχι βέβαια. Πρέπει να είναι για χρόνια συνεργάτης του ο περί ου ο λόγος για να τον τοποθετήσει στο παντοδύναμο πόστο του διευδυντή του πολιτικού του γραφείου. Μέσα σ' ένα τρίμηνο, λοιπόν, έγινε λαμόγιο ο τύπος, ενώ πριν ήταν αδιάφορος; Αν όχι, αν δεν έγινε λαμόγιο, τότε γιατί τον έδιωξε μ' αυτόν τον τρόπο, πριν διερευνήσει την καταγγελία; Για τον ίδιο λόγο που διέγραψε τόσους βουλευτές ο Γιωργάκης από τη λίστα, μετά το σκάνδαλο Πάχτα. Για το δε-

αθήναι δηλαδή. Οπως, λοιπόν, γύρισαν στα μέσα και στα έξω οι αποπεμφδέντες βουλευτές του ΠΑΣΟΚ (ο Βούγιας μάλιστα πήρε και το πιο προβεβλημένο πόστο) έτσι δια ξαναγυρίσει και ο αποπεμφδείς ιδιαίτερος. Και το σύστημα δια εξακολουθήσει να λειτουργεί με τις αφανείς σχέσεις και τη διαπλοκή. Γιατί δεν μπορεί να λειτουργήσει με διαφορετικό τρόπο.

Και επειδή εμείς παραείμαστε πονηροί, ρωτάμε τον πρωθυπουργό: Δεν έχει και ο υφυπουργός πολιτική ευδύνη που είχε για στενό του συνεργάτη και κορυφαίο σύμβουλο έναν τέτοιο άνθρωπο; Δεν δα έπρεπε λοιπόν να παραιτηθεί και ο υφυπουργός ή να αποπεμφθεί αν αρνιόταν να παραιτηθεί;

■ Κουλούβαχατα

■ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ φαγοπότι

Αλλαξε ο Μανωλιός και χρειάζεται άλλη φορεσιά

οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ σε Internet Cafe. Οπως διαβάσαμε σε φιλοπασοκικές εφημερίδες, οι νέες ΤΟ διαφορά δέματα (π.χ. ξένες γλώσσες και χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών) και δεν έχουν υπολογιστές με σύνδεση στο Internet για να μπορεί όποιος δέλει να πηγαίνει να κάνει χρήση. Και πού δα βρουν λεφτά οι Πασόκοι για να πληρώνουν τους λογαριασμούς; Ε, δα βάλουν καμιά μικρή συμμετοχή του χρήστη, χαμηλότερη από τις τιμές της πιάτσας. Ετσι, όμως, δεν δα σταυρώνουν πελάτη, γιατί ο κόσμος δεν δέλει να μπαίνει στο Internet και να 'χει γύρω του το μπούρουμπούρου των Πασόκων. Τί μένει, λοιπόν: Η ολοκληρωτική διάλυση του ΠΑΣΟΚ και η μετατροπή του σ' ένα κόμμα πολτό, κατά το πρότυπο του αμερικανικού Δημοκρατικού Κόμματος.

■ Αδειασμα φιλάθλων

Είμασταν σίγουροι ότι κάποια στιγμή δα γινόταν κι αυτό. Και δεν διαψευστήκαμε. Ρωτήθηκε, λοιπόν, ο Αγγελέτος Κανάς, στη διάρκεια της απολογίας του στη δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, για τις κατά καιρούς καταγγελίες του κατά του Χρήστου Τσιγαρίδα, που κάποια στιγμή προκάλεσαν την αντίδραση του τελευταίου, που αποκάλεσε τον Κανά «μακάριο πτωχόν των πνεύματι». Προς τιμήν του ο Κανάς έδωσε μια ντόμπρα και έντιμη απάντηση. Είπε ότι στις συνδήκες της φυλακής δεν μπόρεσε να καταλάβει τη στάση που κρατούσε ο Τσιγαρίδας, γι' αυτό και στράφηκε εναντίον του. Στη διάρκεια της δίκης, όμως, από τις παρεμβάσεις που έκανε ο Τσιγαρίδας, μπόρεσε να καταλάβει τη στάση του και πλέον δεν έχει κανένα πρόβλημα μαζί του. Άλλωστε, μια μέρα πριν, ο Κανάς είχε μιλήσει με δερμά λόγια για την προσωπικότητα και το ήδος του Τσιγαρίδα, με τον οποίο παλιότερα είχε επαγγελματική συνεργασία.

Οι γνωστοί «φίλαδλοι» (κατά τον ευστοχότατο χαρακτηρισμό του Χρ. Τσιγαρίδα), αυτοί που κυκλοφορούσαν τα κατάπυτα συκοφαντικά κείμενα σε βάρος του, παίζοντας [θέλουμε να πιστεύουμε μέσα στην τρέλα τους] το παιχνίδι της Αντιτρομοκρατικής, δα πρέπει τώρα να χτυπάνε ενέσεις. Τους άδειασε ο Αγαπίου, τους άδειασε και ο Κανάς [η Ειρήνη Αθανασάκη ουδέποτε τους άφησε το παραμικρό περιθώριο να την επικαλεστούν]. Τί τους μένει τώρα; Να βγάλουν το σκαρό και να κρυφτούν στις τρύπες από τις οποίες βγίκαν.

■ Ξεδιάντροποι και αδίστακτοι

Σε κατάσταση υστερίας, στο χώρο του πάρκινγκ που αφήνουν τα αυτοκίνητά τους δικηγόροι, δημοσιογράφοι και κατηγορούμενοι, απέναντι από τις φυλακές Κορυδαλλού, φώναζε προς τον Γ. Ραυτόπουλο ο συνήγορός του Δ. Ευαγγελάτος: «Έκει κατανήσαμε. Τον δολοφόνο να τον αποκαλούν υπέροχο». Μερικά λεπτά πριν είχε τελειώσει η απολογία του Μιχάλη Κασίμη και προφανώς ο Ευαγγελάτος άκουσε τα σχόλια που έκαναν βγαίνοντας από την αίθουσα δημοσιογράφοι, δικηγόροι και ακροατές της δίκης. Κάποιοι ουκούδελφοι συκαρίστηκαν ακούγοντας τον Ευαγγελάτο να ουρλιάζει σε κατάσταση υστερίας. Συκαρίστηκαν από το μίσος που έβγαινε από μέσα του. Δεν μπορούσε το μυαλό τους να χωρέσει πιως ένας δικηγόρος, που έχει γεράσει στις δικαστικές αίθουσες, μπορεί τόσο απροκάλυπτα να κλείνει τα μάτια μπροστά στην αλήθεια και να υποστηρίζει ένα σενάριο που δεν τόλμησε να υποστηρίζει ούτε η ίδια η Αντιτρομοκρατική παλιότερα και που την τελευταία στιγμή το ανέσυρε από τα συρτάρια της, για να υπηρετήσει συγκεκριμένες σκοπιμότητες. Τις ίδιες σκοπιμότητες υποστηρίζουν και ο Ραυτόπουλος με τον Ευαγγελάτο, γι' αυτό και δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια. Και σκυλιάζουν όταν βλέπουν ότι οι σοθαροί και έντιμοι δημοσιογράφοι αρνούνται να παίξουν στο ίδιο ταμπλό. Ευεξήγητη, λοιπόν, και απολύτως λογική, υπ' αυτό το πρίσμα, η υστερία.

■ Χαίρε Αντόνιο

Ο μέγιστος Αντόνιο Γάδες, ο κορυφαίος χορευτής και χορογράφος του φλαμένκο, «έφυγε» στα 67 του χρόνια, ύστερα από μακρά μάχη με τον καρκίνο. Οι δικοί του ανακοίνωσαν ότι λίγο πριν πεδάνει αισιοδάνηκε την ανάγκη να ευχαριστήσει όλους εκείνους που αγάπησαν και στήριξαν τη δουλειά του. Η επιδυμία του να μη ταφεί με το καδολικό τυπικό, αλλά να αποτεφρωθεί, έγινε σεβαστή από την οικογένειά του και αποτέλεσε μια γερή γροδιά στη μούρη της καδολικής Ισπανίας. Γιατί ο Γάδες διακήρυξε συνεχώς ότι δεν πιστεύει σε κανένα δεό, παρά μόνο στο φλαμένκο και τον κομμουνισμό. Κι ενώ τους έφτυνε μ' αυτόν τον τρόπο, οι αιστοί όλου του κόσμου συνέρρεαν να τον δουν να χορεύει, γιατί δεν υπήρχε άλλος σαν αυτόν.

Τελικά, όπως ήταν φυσικό και η ΝΔ έφερε στη βουλή το απαραίτητο νομοθέτημα για να στελεχώσει και την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση με τα «διδάκτης της παιδιά».

Κάθε κυβερνητική εξουσία ενδιαφέρεται να τοποθετήσει στα σημεία - κλειδιά των μηχανισμών της ημετέρους, στελέχη από τη σάρκα της, προκειμένου να ελέγχει στο μέγιστο βαθμό την εφαρμογή και διεκπεραίωση των εντολών της. Προφανώς η εκπαίδευση δεν μπορούσε να μείνει έξω από αυτό, ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανένας ότι αποτελεί ισχυρό ιδεολογικό μηχανισμό του κράτους και προθάλαμο της παραγωγής.

Ετσι, αν εξαρέσει κανένας τις γενικές γραμμές διατηρεί προς το παρόν τη θητεία των στελεχών εκπαίδευσης και δεν φέρνει τη μονιμότητα, όπως επικαλείται στο κυβερνητικό της πρόγραμμα. Την τακτική αυτή επιλέγει ίσως για να διευκολύνει τους χειρισμούς στην υπόλοιπη δημόσια διοίκηση, όπου καταφεργεί τη μονιμότητα των στελεχών και καθιερώνει τη θητεία προκειμένου να ξηλώσει τους πασόκους και να τοποθετήσει τους ημέτερους.

- Σε γενικές γραμμές διατηρεί προς το παρόν τη θητεία των στελεχών εκπαίδευσης και δεν φέρνει τη μονιμότητα, όπως επικαλείται στο κυβερνητικό της πρόγραμμα. Την τακτική αυτή επιλέγει ίσως για να διευκολύνει τους χειρισμούς στην υπόλοιπη δημόσια διοίκηση, όπου καταφεργεί τη μονιμότητα των στελεχών και καθιερώνει τη θητεία προκειμένου να ξηλώσει τους πασόκους και να τοποθετήσει τους ημέτερους.

- Καθιερώνει τη 15ετή (και όχι 12ετή που πρόβλεπτε ο ν.2986/2002) τουλάχιστον εκπαίδευτική υπηρεσία ως ένα από τα προσόντα διορισμού στη θέση του Περιφερειακού Διευθυντή Εκπαίδευσης και καταφεργεί τη συνέντευξη. Η συνέντευξη αποτελούσε το εφοριτήριο για τη μεταπήδηση στη θέση πασόκου υποψήφιου και τρόπο παράκαμψης άλλων, μη αρεστών, με τα ίδια «αντικειμενικά» κριτήρια. Η ΝΔ κρίνει ότι δεν τη χρειάζεται, αφού άλλωστε οι Περιφερειακοί Διευθυντή Εκπαίδευσης και καταφεργεί τη συνέντευξη. Η συνέντευξη αποτελούσε το εφοριτήριο για τη μεταπήδηση στη θέση πασόκου υποψήφιου και κανονοτομιών, περί ανάληψης πρωτοβουλιών κ.λπ. γιατί αποτελούσαν προνομιακό πεδίο δράσης των πασόκων διοικητικών στελεχών.

Φεύγουν όλες οι διατυπώσεις περί συμμετοχής σε επιστημονικά και εκπαιδευτικά σεμινάρια και εκδηλώσεις, περί ικανότητας εφαρμογής προγραμμάτων και καινοτομιών, περί ανάληψης πρωτοβουλιών κ.λπ. γιατί αποτελούσαν προνομιακό πεδίο δράσης των πασόκων διοικητικών στελεχών.

Χρόνια τώρα οι «δεξιοί» κατηγορούμενοι, απέναντι από τις φυλακές Κορυδαλλού, φώναζαν επί της θέσης τους δικηγόροι και ακροατές της δίκης. Κάποιοι ουκούδελφοι συκαρίστηκαν ακούγοντας τον Ευαγγελάτο να ουρλιάζει σε κατάσταση υστερίας. Συκαρίστηκαν από το μίσος που έβγαινε από μέσα του. Δεν μπορούσε το μυαλό τους να χωρέσει πιως ένας δικηγόρος, που έχει γεράσει στις δικαστικές αίθουσες, μπορεί τόσο απροκάλυπτα να κλείνει τα μάτια μπροστά στην αλήθεια και να υποστηρίζει ένα σενάριο που δεν τόλμησε να υποστηρίζει ούτε η ίδια η Αντιτρομοκρατική παλιότερα και που την τελευταία στιγμή το ανέσυρε από τα συρτάρια της, για να υπηρετήσει συγκεκριμένες σκοπιμότητες. Τις ίδιες σκοπιμότητες υποστηρίζουν και ο Ραυτόπουλος με τον Ευαγγελάτο, γι' αυτό και δεν τους ενδιαφέρει η αλήθεια. Και σκυλιάζουν όταν βλέπουν ότι οι σοθαροί και έντιμοι δημοσιογράφοι αρνούνται να παίξουν στο ίδιο ταμπλό. Ευεξήγητη, λοιπόν, και απολύτως λογική, υπ' αυτό το πρίσμα, η υστερία.

Τώρα, λοιπόν, που άλλαξε ο Μανωλιός τα πράγματα ανατρέπονται.

Με ρυθμίσεις στις λεπτομέ-

ρεις - και όχι επί της ουσίας - η ΝΔ στο νομοσχέδιο για τη Δημόσια Διοίκηση (άρθρο 12) επιφέρει εκείνες τις αλλαγές που θα της επιτρέψουν να τοποθετήσει στις θέσεις τους τοπικά διευθυντές - κλειδιά της εκπαίδευσης τους δικούς της ανθρώπους.

Ετσι:

- Σε γενικές γραμμές διατηρεί προς το παρόν τη θητεία των στελεχών εκπαίδευσης και δεν φέρνει τη μονιμότητα, όπως επικαλείται στο κυβερνητικό της πρόγραμμα. Την τακτική αυτή επιλέγει ίσως για να διευκολύνει τους χειρισμούς στην υπόλοιπη δημόσια διοίκηση, όπου καταφεργεί τη μονιμότητα των στελεχών και καθιερώνει τη θητεία προκειμένου να ξηλώσει τους πασόκους και να τοποθετήσει τους ημέτερους.

Ποιο ολυμπιακό ιδεώδες;

Ενα από τα κύρια επιχειρήματα που χρησιμοποιήσαν ο Λιάνης, η Γιάννα και ο υπόλοιπος συρφετός, για να πείσουν τον ελληνικό λαό να αποδεχτεί και να αγκαλιάσει την "εθνική" υπόθεση των Ολυμπιακών Αγώνων, ήταν η αναβίωση του αθανάτου Ολυμπιακού Ιδεώδους και η επαναποτθέτηση των αγώνων στο βάθρο της ευγενούς άμιλλας και του υγιούς ανταργωνισμού, σε αντίθεση με το ντόπινγκ, τις μίζες και την ακραία εμπορευματοποίηση που είχαν επιβάλει οι διάφορες πολυεθνικές - χορηγοί των αγώνων. Το σλόγκαν ότι στην Αθήνα θα γίνουν οι καλύτεροι και καθαρότεροι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν μια καραμέλα που πιπλίζαν εκείνη την περίοδο, προοπτικώντας να πείσουν τους Αθανάτους της ΔΟΕ (παράλληλα, βέβαια, εκτός από το αρχαίο πνεύμα αθάνατο, φρόντισαν να τους χώσουν και άρκετά φράγκα και δωράκια, γιατί καλή ή δόξα και τα στεφάνια από ελιά, αλλά δεν γεμίζουν τις τσέπες) να αναθέσουν στην Αθήνα τους αγώνες. Οπερ και εγένετο. (Σήμερα, βέβαια, ο δεύτερος επιθετικός προσδιορισμός των αγώνων έχει αντικατασταθεί από το ασφαλέστεροι, προκειμένου να πείσουμε τους υπεραστατικούς συμμάχους μας να συμμετάσχουν σε αυτούς).

Μετά την ανάθεση των αγώνων, άλλαξαν οι προτεραιότητες και η αναβίωση του Ολυμπιακού Ιδεώδους χάθηκε και έδωσε τη θέση της στην προστάθεια να τελειώσουν στην ώρα τους τα Ολυμπιακά έργα. Μόνο το σύνθημα “να πεθάνει το Ολυμπιακό Ιδεώδες στην χώρα που γεννήθηκε” σε

κάπιοις τούχους της Αθήνας μένει να μας το υμιζεί (πλησιάζοντας προς την ημερομηνία έναρξης των αγώνων και για τις ανάγκες προβολής της Ολυμπιακής λαμπταδοδρομίας κάνει δειλά την επιανεμφάνισή του).

Προσωπικά διαφωνώ με το σύνθημα. Απλά, γιατί το Ολυμπιακό ίδεωνδες δεν υπήρξε ποτέ, δεν γεννήθηκε ποτέ και δεν θα υπάρξει στο μέλλον, ώστε να αποτελεί στόχο η επιθυμία ο θάνατός του. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ήταν, είναι και θα είναι (τηρουμένων των αναλογιών της κάθε εποχής) αγώνες εμπορευματοποιημένοι και επισημειωτικοί. Ας αφήσουμε τις παπτάρες για το αρχαιό πνεύμα αθάνατο και την ευγενή άμιλλα. Παραπληροφορούν και μάλιστα συνειδητά όλοι όσοι προσπαθούν με βαρύγδουπτες αναλύσεις να μας πείσουν ότι στην αρχαιότητα οι αθλητές συμμετείχαν στους αγώνες μόνο για τη χαρά της συμμετοχής, που γινόταν ακόμα μεγαλύτερη όταν κατάφερναν να πάρουν τη νίκη και το στεφάνι από ελιά. Αρκεί νομίζω να θυμηθούμε λίγο αυτά που διαβάζαμε στα σχολικά βιβλία. Τα τείχη που γκρεμίζονταν με την επιστροφή των νικητών στην πόλη τους, η δόξα και τα προνόμια, όπως, η εφ' όρου ζωής σίτιση από το ταμείο της πόλης, που απολάμβαναν οι Ολυμπιονίκες, μας αποκαλύπτουν ότι για κάτι παραπάνω από τον κότινο συμμετείχαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι στους αγώνες. Στα ίδια βιβλία έχουμε διαβάσει όλοι για τους αρχαίους "χορηγούς", τους πλούσι-

ους και ευπόληπτους πολίτες, που αναλάμβαναν τα έξοδα κάποιου αθλητή προκειμένου αυτός να μπορεί έγνοιαστος να ασχοληθεί με την ενδυνάμωση του σώματος και του πνεύματος και να δοξάσει την πατρίδα του. Αβίαστα βγαίνει το πρώτο συμπέρασμα. Στην αρχαιότητα υπήρχαν χορηγοί και οι νικητές, εκτός από τον κόπινο, είχαν και επιπλέον κίνητρα που έδεναν ασφόρτι με τη χαρά της νίκης. Και αν τα ιστορικά δεδομένα που έχουμε από τα ένδοξα χρόνια της αρχαιότητας, όταν οι πόλεις-κράτη της Ελλάδας έστελναν σε όλους τους λαούς της γης τον πολιτισμό και τις αξίες, ήταν μονόχα αυτά, ίσως και να μπορούσαμε να μιλήσουμε για την ύπαρξη του Ολυμπιακού Ιδεώδους.

Υπάρχει όμως και κάτι ακόμα. Δεν ξέρω αν έχετε πάει στην Ολυμπία και αν έχετε δει από κοντά τον χώρο στον οποίο γίνονται οι αγώνες. Παρεμπιπτόντως, όσοι δεν έχετε πάει ας προγραμματίσετε μια εκδρομή και είμαι σήγουρος ότι θα αποζημιωθείτε από το πολύ όμορφο περιβάλλον. Οπως καταλάβατε, κάνουμε διαφήμιση, γιατί η Ολυμπία είναι η ιδιαίτερη πατριδιά του υποφαινόμενου και επιπλέον, εναρμονισμένος με το πνεύμα των Ολυμπιακών Αγώνων, αρχαίων και σύγχρονων, είμαι σε διαδικασία ανεύρεσης χορηγού, κατά προτίμηση χαστοπατέρωνας. Όσοι έχετε επισκεφτεί τον αρχαιολογικό χώρο της Ολυμπίας θα ενθυμήστε ότι λίγο πριν μπούμε στο Στάδιο συναντάμε σειρές αγαλμάτων ακριεωμένων στο Δία, τις περίφημες Ζάνες. Οι

Ζάνες, την ύπαρξη των οποίων έχουν φροντίσει επιμελάς να μας κρύψουν οι υπέρμαχοι των Ολυμπιακών Αγώνων, για όσους δεν γνωρίζουν, ήταν αφιερώματα των οποία εστελναν στην Ολυμπία οι αθλητές που χρησιμοποίησαν αθέματα μέσα ή πιάστηκαν να δωροδοκούν τους κριτές προκειμένου να κερδίσουν στους αγώνες (η πιθανότητα κάποιοι από τους νικητές των αγώνων να έκαναν το ίδιο χωρίς να γίνουν αντιληπτοί υπάρχει μόνο στο μυαλό ορισμένων τύπων που προσπαθούν με κάθε τρόπο να αμαρώσουν το πνεύμα των αγώνων) προκειμένου να εξευμενίσουν την οργή του Δία. Αν κρίνουμε από τον αριθμό των αγαλμάτων που έχουν διασωθεί στο πέρασμα των αιώνων, πρέπει να είναι αρκετοί αυτοί που δεν έχαν πειστεί για την άποψη της ευγενούς άμιλλας και επέλεξαν πλάγιους τρόπους κατάκτησης της δόξας και κυριώς των υλικών προσώπων που την ανύδειν.

Συμπληρώνουμε λοιπόν το αρχικό συμπέρασμα, και έχουμε το «δια ταύτω»: Στους Ολυμπιακούς Αγώνες της αρχαιότητας υπήρχαν χορηγοί, οι νικητές εκτός από τον κότινο είχαν μια σειρά προνόμια, τα προνόμια αυτά και όχι ήχαρά της συμμετοχής τους αθωούσαν να συμμετέχουν στους αγώνες και για να τα αποκτήσουν, για να φτάσουν δηλαδή στη νίκη, χρησιμοποιούσαν κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο. Συνεπώς, αγαπητοί αναγνώστες, έπεισε οτις τα πεινές μου πλάτες να σας ενημερώσω ότι το αρχαίο πνεύμα αιθάνατο δεν γεννήθηκε στον ελλαδικό χώρο στην αρχαιότητα (μάλ-

λον ανεμογκάστρι ήτανε).

Ας εξετάσουμε αν γεννήθηκε στην εποχή της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, από τον Κουμπερτέν και δώθε, ώστε να κάνουμε τις απαραίτητες ενέργειες να το “Θάψουμε”. Δεν νοιμίζω ότι χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για να πούμε ότι ούτε στους νεότερους χρόνους γεννήθηκε τέκνο ονόματι Ολυμπιακό ίδεωδες. Αρκεί το γεγονός ότι κανένας από αυτούς που έχουν αναγάγει τους Ολυμπιακούς ογώνες σε εθνική υπόθεση δεν έχει υπανιχθεί κάτι τέτοιο, το αντίθετο μάλιστα. Στην αρχαιότητα τοποθετούν τη γέννηση, προσπαθώντας να ψφάρεψουν σε θολά νερά και στην άγνοια των ιστορικών δεδομένων, απλά και μόνο γιατί δεν μπορούν να πείσουν κανέναν για το σήμερα. Η στήλη πιστή στην ανθελληνική στάση της και στην υπονόμευση της προσπάθειας της Γιάννας

Χατίρι δεν χαλάω σε κανέναν Καταρχήν, θα πρέπει να κωδικοποιήσουμε τις παραμέτρους που το συνθέτουν με βάση αυτά που ισχυρίζονται όσοι μιλούν για τη προγραμματικό νόημα των αγώνων. Το νόημα για το Ολυμπιακό Ιδεαδεξιότερο νομίζω ότι αποτυπώνεται στην πρόταση: "Ο αθλητής σμός παραφένει επαγγελματικούς και όσοι ασχολούνται με αυτόν θα πρέπει να εξασφαλίζουν τα απορρίπτητα για την ομαλή διαβίωση τους. Οι αθλητές μέσα από τη καθημερινή προπόνηση θα τελειώνουν

καστιρένη προπονήθη τελείωση
οποιούν τις φυσικές τους δυνάμεις
τότητες και θα αξιοποιούν το τελείωση
λέντο τους, προσπαθώντας μετατόπιση
σα από την ευγενή άμιλλα και το

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΕΙΣ - ΜΙΚΡΕΣ ΚΡΑΥΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

ση, σχήμα οδύμορο μέσα στο γκρίζο φόντο της γενικής αφρογκίας η οποία ετοιμάζεται να διασκεδάσει τα χάλια της.

ετσι τα πρόγματα. Όταν το συγκροτημα Λαμπτράκη παρουσιάζει αύξηση κερδών κατά 500% για την παρελθούσα χρονιά, έχει κάθε λόγο να θέλει να το γιορτάσει. Τον ίδιο λόγο έχουν κι οσοι, απέχοντας από την καθημερινότητα του μέσου Ελληνα, θαφρούν πως ακρογκράζονται το σφυγμό του και παριστάνουν πιως επιθυμούν τη βελτίωση της ζωής του. Ο μετακινούμενος με λιμουζίνα κρατικός ταγός, σε προκαθορισμένα κι ορθάνοιχτα από την Τροχαία δρομολόγια, λίγα γνωρίζει για τον κυκλοφοριακό εφιάλτη. Ο διαμένων στα

περιφέρειας αφοταν. Ο σταύρωσης βρέραια προάστια της Αθήνας υπουργός είναι φύσει αδύνατον να κατανοήσει έστω και το παραφυικό για το βιοτικό άχθος του κτηνοτρόφου των Γρεβενών. Και ο εκαπομψιούχος καρεκλοκένταυρος έχει τόση σχέση με την τσακισμένη εργάτρια της βάρδιας όση και οι αυτάρεσκες ερωμένες του τηλεοπτικού φακού με την δημοκρατία, την οποία καμώνονται πως θα υπηρετή-

σουν από τα κοινοβουλευτικά έδρανα.
Είναι εύλογο, λοιπόν, να επιθυμούν

Εντα εποιει, λοιπόν, να επιστρέψουν γιορτές δόλιοι εκείνοι που μέσα από τέτοια πανηγύρια με ξένα χρήματα θα επεκτείνουν τις επιχειρήσεις τους και θα ανοίξουν νέες χρυσοφόρες πηγές, την ώρα που οι εργαζόμενοι θα παζαρεύουν μαζί τους αν η αύξηση που θα πάρουν θα είναι τρία ή πέντε τοις εκατό επί των ψηλών με τα οποία κρατιούνται στη ζωή. Οι γιορτές έρχονται φυσιολογικά για τους κρατούντες. Ομως ποια σχέση μπορεί να έχει μ' όλα αυτά ο μέσος Ελληνας; Ποιος από εμάς, όντας χρεωμένος και ζώντας με μετρημένα κουκιά, θα τολμούσε να σκεφτεί να καταβάλει το μερίδιο που του αναλογεί για μια τέτοια γιορτή; Ποιος

ποιήθηκε η ελληνική ιστορία; (Αλλά, ποιός αιχολείται; Εδώ έφτασαν στο επταίσχυντο σημείο να μας πουν από το ΥΠ.ΠΟ. για ενάλιους τάφους και να υπαινιχθούν πως η μάχη του Μαραθώνα έγινε στη θάλασσα!!!).

Ποια έργα θα μείνουν; Οι εγκαταστάσεις του δεκάθλου, της ιππασίας και του χόκεϋ; Πόσους και ποιους αφορούν αυτά; Εχω την εντύπωση πως θα ήταν καλύτερα να μείνει κανένας χώρος πρασίνου ή στάθμευσης στην εφιαλτική τοιμεντούπολη. Και αντί της στέγης Καλατράβα, με ισόποση δαπάνη, να μπουν στέγες στα ανά την επικράτεια στάζοντα και λιμνάζοντα μπουντρούμια της κατευθυνόμενης

γνώσης που ονομάζονται σχολεία.
Ας αφήσουμε λοιπόν τα κατά συν-
θήκη ψεύδη κι ας πούμε θαρρετά την
αλήθεια ΤΩΡΑ κι όχι εκ των υστέρων,
τότε που σήγουρα θα αλαλάζουν εκ του
αισφαλούς οι γνωστοί παραθυράκιδες.
Οι Ολυμπιακοί αγώνες ίσως είναι κάπι
σπουδαίο υπό άλλους όρους και συν-
θήκες. Επί του παρόντος είναι απλά και
μόνον ένα πρόσχημα για αύξηση των

υπερκερδών του γηγενούς κεφαλαίου για μπίζνες του κεφαλαίου της αλλα δοπτής, για πειραιματισμούς επί του κα νωνικού σώματος, για ένταση της αστυ νομοκρατίας και της καταστολής. Μα ζί με τα έργα θα μείνουν σ' αυτό τον τό πο και μερικές χλιδάδες κάμφερες, όμω γι' αυτές δεν είδαμε κανένα διαφημ στικό σποτάκι που να εξαίρει τη χρ σιμότητά τους. Μέσα στο κίτς πανι γύρι θα κυριαρχεί η καταγραφή και τ φακέλωμα, με φόντο ναζιστικές δάδε που φωτίζουν μια αναβιώσασα φασ στική ιδέα, αφού από την αρχαιότητ ως τον Κουμπερντέν και τους αθάνα τους της ΔΟΕ, η γιορτή αυτή αφορ την αριστοκρατία και τους γαλαζο ματους. Και την βλακώδη συνίθεια τω υποταγμένων λιγούρηδων χειροκροτών, που ζουν και πτεθαίνουν με ένα κα

μόνο όραμα, αυτό του βολέματος.
Ομως, ξέρετε ποιο είναι το τραγελ-
φικό της υπόθεσης; Οτι με όποιου
αιστούληδες κουβέντιασα ή όσοι δια-
βασαν αυτό το κείμενο σε άλλα έντυ-
πα που το έστειλα, είχαν ένα ύφος
μας λέει οιυτός τώρα και τί παριστάνει
Και ουδείς εξ αυτών θα θέσει την ίδι-
ακριβώς ερώτηση εκεί που πρέπει...

υγή ανταγωνισμό να φτάσουν στη νίκη. Στην προσπάθειά τους αυτή, παράλληλα με το σώμα τους, θα καλλιεργούσαν και το πνεύμα τους, ώστε να αποτελέσουν πρότυπα για το κοινωνικό σύνολο. Κομβικό σημείο στην προσπάθειά τους θα είναι ο σεβασμός του εαυτού και της υγείας τους και η απόρριψη οποιαδήποτε σκέψης για τη χρήση αθέμιτων μέσων (αναβολικά, ενέσεις, παραϊστρικές μέθοδοι κτλ.). Οι αθλητές θα είναι ενεργά μέλη της κοινωνίκης ζωής και θα διατυπώνουν το δικό τους λόγο στα κοινωνικά δρώμενα με στόχο να βοηθήσουν στην καλυτέρευση της κοινωνίας μας".

Ας δούμε λοιπόν αν το μοντέλο που περιγράφαμε παραπάνω έχει σχέση με τη σημερινή μορφή του αθλητισμού και αν όχι ας προσπαθήσουμε να βρούμε τις διαθεσιμότητες για να αλλάξουμε τις καταστάσεις στα δεδομένα που θελούμε.

Ο αθλητισμός είναι σήμερα επαγγελματικός και μάλιστα έχει φτάσει σε μια ακραία και διδαίτερα ανταγωνιστική μορφή. Τα πάντα βασιζόνται στο χρήμα, στις "επενδύσεις" που παράγουν κέρδη, μέσα από το αθλητικό θέαμα. Μάλιστα, οι "επενδύσεις" στον αθλητισμό θα πρέπει να έχουν μεγαλύτερο βαθμό απόδοσης από αυτές σε κάποιον άλλο τομέα, γιατί εμείς μπορεί να είμαστε αγνοί και ανιδιοτελείς εργάτες του αθλητισμού, οι καπιταλιστές όμως που τα χώνουν δεν είναι και απαιτούν κέρδη. Για να καλύψουμε συνεπώς την πρώτη παραδοχή του μοντέλου μας, την εξασφάλιση δηλαδή των οικονομικών όρων για μια αξιοπρεπή διαβίωση των αθλητών, θα πρέπει να βρούμε τρόπους ώστε να εξασφαλίσουμε κέρδη για τους καπιταλιστές που θα αναλάβουν τη "χορηγία" τους και μάλιστα τα κέρδη αυτά να είναι μεγαλύτερα ανάλογης "επενδύσης" σε άλλο τομέα και εξασφαλισμένα, ανεξάρτητα από τις επιτυχίες ή όχι του αθλητή. Παραλλήλα, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι στο παιχνίδι θα υπάρχουν κανόνες και δεν θα υπάρχει αθέμιτος ανταγωνισμός ανάμεσα στους "επενδύτες". Με όλα λόγια, θα πρέπει να βρούμε τρόπους να αλλάξουμε τη φύση του καπιταλισμού και να τον "απαλλάξουμε" από το όγχος του κέρδους, αλλά αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την ανατροπή του.

Ξεφεύγουμε όμως και μπαίνουμε στα χωράφια της πολιτικής οικονομίας (η οποία δεν είναι το δυνατό μας σημείο), οπότε ας σταματήσουμε εδώ. Δεν μπορούμε να βρούμε λύση με τους καπιταλιστές, ας τους βγάλουμε από τα πόδια μας και ας δούμε αν μπορούν να αναλάβουν τις ανάγκες των αθλητών οι κυβερνώντες και οι ανιδιοτελείς εργάτες της Ολυμπιακής ιδέας. Ας δούμε τελικά πόσο αποφασισμένη είναι η κάθε Γιάννα ή Γιάννος, που εμπλέκεται με το Ολυμπιακό Κίνημα και τη ΔΟΕ (Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή), για να μην μπερδευτούμε με το συνδικαλιστικό όργανο των δασκάλων και νηπιαγωγών), να δώσουμε τα απαραίτητα φράγκα. Τόσοι και τόσοι χαραμοφάρηδες και αργύμισθοι πληρώνονται από τον κροτικό κορβανά, γιατί να μην δοθούν πέντε φράγκα στους αθλητές, ώστε να ξεμπερδέψουμε μια και καλή με τις κακές πολυεθνικές που αμαρώνουν και αλλοτριώνουν το νόημα και την αξία των αγώνων;

Συμφόρηση θα πάθει η Γιάννα, συντρόφια, αν της προτείνουμε κάτι τέτοιο. Τα φράγκα είναι περιορισμένα και δεν φτάνουν για όλους. Σηγά μην κάψει τα Αρμάνι συνυλάκια, τις αυτοκρατορικές σουίτες και τους παχυλούς μισθούς στους κολαούζους της, προκειμένου να δοθούν φράγκα στους αθλη-

Πάπιας

Τα ολυμπιακά διλλήματα στο σκουπιδοτενεκέ

«Εν αρχῇ εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην» (Γένεσις κεφ. Α). Πεπαλαιωμένο, αναχρονιστικό και αντιδραστικό. «Ἐν αρχῇ, εποίησεν ο Θεός το κέρδος» θα έπρεπε να λέει η σύγχρονη θεολογία. Άλλα τότε δεν θα ήταν θεολογία. Δεν θα φρόντιζε με τις μυστικιστικές της απάτες να καλύπτει τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής. Το πολύ-πολύ να πει δειλά αυτή τη ρεαλιστική αλήθεια η σύγχρονη πολιτική οικονομία. Με όλες βέβαια τις περικολάδες περί υγιούς ανταγωνισμού, ελευθερίας της αγοράς, συνεργασίας των τάξεων κ.ο.κ.

Το κέρδος, λοιπόν. Αυτός ο υπέρτατος νόμος, αυτός ο υπέρτατος στόχος, αυτός ο υπέρτατος «θεομόρος» του καπιταλισμού, ανακρήσεται από τώρα ως ο νέος πολυολυμπιονίκης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, που έχουμε την υπέρτατη τιμή να τους «παρακολουθήσουμε» εκ του σύνεγγυς. Ομως, προσοχή! Δεν είναι απλώς πολυολυμπιονίκης σε όλα τα αθλήματα της Ολυμπιάδας. Από τώρα έχει απάτει όλα τα παγκόσμια ρεκόρ. Το ύψος, όμως, του νέου υπέρπορκον ρεκόρ είναι δύσκολο να προσδιοριστεί. Γιατί αυτό δεν είναι όλο από το... κέρδος. Τρομερό! Ο υπέρτατος νόμος του καπιταλισμού τίναξε σε απροσδιόριστα ύψη το κέρδος, δημιουργώντας πρωτοφανές παγκόσμιο ρεκόρ. Αν ήταν στο αγώνισμα του αικονισμού, θα λέγαμε ότι το αικόνιο έφυγε πάνω από τη στέγη Καλαπάτραβα (πω, πω κέρδος, ρε παιδιά) και έσκασε κάπου στο τσιμεντοποιημένο και περιβαλλοντικά δολοφονημένο Μαρούσι (πω, πω κέρδος, ρε παιδιά). Πώς να το μετρήσεις τώρα;

Βλέπετε, οι διοχειριστές του συστήματος, οι μεγάλοι καρχαρίες που ονομάζονται χορηγοί, τα αφεντικά των κατασκευαστικών εταιριών, οι καλοπληρωμένοι διευθυντές των υπουργείων, του κράτους, του Αθήνα 2004, δεν είναι κορδιά να παρουσιάσουν το σύνολο των δαπανών που έχουν σχέση με τους Ολυμπιακούς αγώνες. Ισα-ίσα, κάνουν το παν για να κρύψουν το τεράστιο παγκόσμιο ρεκόρ που έκαναν. Για το φόβο των Ιουδαίων. Όλων αυτών που τους ήταν πολύτελα και αισθητά, θα λέγαμε ότι το αικόνιο έφυγε πάνω από τη στέγη Καλαπάτραβα (πω, πω κέρδος, ρε παιδιά) και έσκασε κάπου στο τσιμεντοποιημένο και περιβαλλοντικά δολοφονημένο Μαρούσι (πω, πω κέρδος, ρε παιδιά). Πώς να το μετρήσεις τώρα;

Οι τροχιοδεικτικές βολές που ρίχτηκαν από την κυβέρνηση, για υπέρογκο κόστος, δανεισμό που θα πληρώσουμε κ.λπ. σταμάτησαν. Τώρα ο στόχος είναι να βάλει ο κόσμος το χέρι στη ρημαγμένη του τσεπή. Μετά θα του πουν για το λογαριασμό που έμεινε, για τις εξευτελιστικές συμβάσεις, για την εκδίωξη των αλλοδαπών. Όλα αυτά

τά θα τα πουν μετά. Ομως και τότε το μόνο που δεν θα πουν είναι το υπερποργόκομπο ρεκόρ που έκανε το κέρδος.

Είμαστε λοιπόν υποχρεωμένοι να το βρούμε εμείς. Να βρούμε πόσο μας ήπιαν το αίμα, πόσο μας ποδοπάτησαν, πόσο μας εκμεταλλεύτηκαν.

Οι πιο νηφάλιες εκτιμήσεις όσων έχουν ασχοληθεί μέχρι τώρα προσδιορίζουν το ύψος του κόστους των Ολυμπιακών Αγώνων γύρω στα 12 δισ. ευρώ (4 τρισ. δρχ.). Σ' αυτά δεν συμπεριλαμβάνουν τις δαπάνες του Αθήνα 2004, που δήθεν θα καλυφθούν από χορηγούς (άλλη απότητα αυτή). Κι εδώ όμως το μικρότερο «δημόσιο» κόστος προσδιορίζεται πάνω από 1,8 δισ. ευρώ. Δεν συμπεριλαμβάνουν την δαπάνη για την καταπάτηση κάθε δικαιώματος (λέγεται και ασφάλεια των Ολυμπιακών), που κατά πρόσφατη δήλωση της Πετραλιά (Ελευθεροτυπία, 5/7) θα είναι 1,2 δισ. δολλάρια, 1,2 δισ. ευρώ. Με απλά μαθηματικά φτάσαμε σε 15 δισ. ευρώ (5 τρισ. δρχ)! Φανταστείτε μόνο ότι ο αρχικός προ-ϋπολογισμός ήταν 1,1 δισ. ευρώ συν 500 εκατ. για τον Αθήνα 2004. Στο δε φάκελο διεκδίκησης ο προ-ϋπολογισμός ήταν 700 δισ. δρχ. Ετσι για την ιστορία δηλαδή.

Το υπέρτατος ρεκόρ του κέρδους έχει πολλές αφετηρίες. Εδράζεται βέβαια στη φοβερή εκμετάλλευση των εργατών, στην τεράστια αρπαγή υπεραξίας. Υπερεκμετάλλευση, υπερεντατικότητα, υπερέξιούμισμα. Τώρα, αν πούμε να 'ταν μόνο αυτό, είναι περιέργο; Και όμως, να 'ταν μόνο αυτό! Το υπέρπορκο ρεκόρ έχει κι αλλές παραμέτρους:

Τις «συμπληρωματικές» φοροαπαλλαγές. Που πάνε πέρα, πολύ πέρα από τις «συνηθισμένες» φοροαπαλλαγές και κίνητρα προς το κεφάλαιο, που διέπουν την ελληνική δημοσιονομική πολιτική. Φοροαπαλλαγές στους χορηγούς, στους κατασκευαστές, στις εταιρίες που έχουν έργα τα οποία βαφτίσανε ολυμπιακά. Σύμφωνα πάλι με μετριοπαθείς εκτιμήσεις του έτους 2001, το 26% των προϊόντων των χορηγών θα μείνει ανελεγκτο. Τα δε προϊόντα των χορηγών φοροαπαλλάσσονται ακόμα και από την αυτοτελή διαφήμιση τους. Φορολογικός παράδεισος που λένε. Όλα έτσι και αλλιώς είναι υπέρ. Ε, τότε, δεν θα είναι οι υπερτιμολογήσεις; Μια κλασική μέθοδος του κεφαλαίου για να απομυζάται δημόσιο χρήμα. Μια μέθοδος που πήγε από τη σημερινή στην απόπειρα τους, κατέβασε τη λογική του μικρότερου κακού, και αρχίζουν το ψηφιστήρι. Κάναμε πάρα πολλά-μιας λένε-, μπορεί να κάναμε λάθη, υπερβολές, παραβιάσεις, το δεχόμαστε (και χαϊδεύουν τη φουσκωμένη από το χρυσάφι τοσέπη τους), αλλά κάναμε πολλά. Λύσαμε προβλήματα χρόνων. Κάναμε έργα που έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια. Μην είστε τόσο... αντιδραστικοί. Και μειώνετε τη λογική του μικρότερου κακού, και αρχίζουν το ψηφιστήρι.

Χάνουμε από τα μάτια μας -μας κάνουν να χάνουμε από τα μάτια μας:-

Οι τέρατα της εθνικής υπόθεσης, της πολιτικής, οι καρχαρίες, στην προστασία της οικονομίας, στην προστασία της πολιτικής της προστασίας της πολιτικής της προστασίας της πολιτικής της προστασίας της πολιτικής της προστασίας της πολιτικής της προστ

ΚΟΝΤΡΑ

κτάκτο στρατοδικείο No 2

■ 86η μέρα, Πέμπτη, 15.7.2004

Η απολογία του Αγγελέτου Κανά άρχισε την Πέμπτη 15 Ιουλίου και ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα 19 Ιουλίου. Ξεκινώντας την απολογία του ο Κανάς δήλωσε ότι είναι αθώος και δεν έχει καμιά σχέση με όσα τον κατηγορούν. Οτι ποτέ δεν υπήρξε μελος εγκληματικής οργάνωσης, ποτέ δεν υπήρξε πολέμιος της δημοκρατίας την οποία υπηρέτησε με αφοσίωση. Περιέγραψε τη ζωή του από το 1963 που ήρθε από την Κύμαλο στην Αθήνα για να σπουδάσει ηλεκτρολόγος, μέχρι το 1974 που τέλειωσε τη θητεία του και επιστρεψεύτηκε για να υπηρετήσει την πατρίδα.

Το 1978 -είπε- παντρεύτηκα με θρησκευτικό γάμο. Ο γάμος αυτός δυστυχώς διαλύθηκε. Πιστεύοντας στους θεσμούς προσπάθησα να φτιάξω πάλι οικογένεια, αλλά τα γεγονότα που έγιναν μετά τη σύλληψη μου διέλυσαν και αυτή τη δεύτερη οικογένεια. Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στην κοινωνική του δράση σε διάφορους συλλόγους, τοπικούς και επαγγελματικούς, και στην Κοινότητα Κιμώλου. Ορκίστηκα δυο φορές -είπε- μία σαν αντιπολίτευση και μία σαν κοινόταρχης, να είμαι πιστός στην πατρίδα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκτελώ ευσυνειδητά τα καθήκοντά μου. Αυτό και έπραξα πάντα, όπως μπορούν να σας διαβεβαιώσουν όλοι οι συμπατρίωτες μου, είτε συμφωνούν είτε διαφωνούν μαζί μου.

Αναφέρθηκε αναλυτικά στον άτυχο γάμο του με την Κυριακίδου, που διαλύθηκε από την έναρξή του. Στα προβλήματα που αντιμετώπισε όλα αυτά τα χρόνια και ο ίδιος και το συγγενικό, φιλικό και επαγγελματικό του περιβάλλον. Αναλυτικότατα αναφέρθηκε στα διαμερίσματα της Πάτρας 51 και Αμορίου 6-8 που είχε νοικιάσει και στη συνεχή παρακολούθηση του από την Κυριακίδου, που τον ανάγκαζε να πηγαίνει από σπίτι σε σπίτι και να νοικιάζει με διαφορετικό όνομα. Αναφέρθηκε ακόμα σε απίθανες λεπτομέρειες της ζωής του, στις σχέσεις του με το παιδί του, τα προβλήματα που δημιουργήσεις ακόμα και σε αυτή τη σχέση την Κυριακίδου, σε περιουσιακά ζητήματα κ.λπ. Τέλος, αναφέρθηκε επί τις σχέσεις του με τον Γιάννη Βεντούρη και στην πολιτική αντιπαλότητα που αναπτύχθηκε μεταξύ τους, γεγονότα που οδήγησαν στη συμμορία Κυριακίδου-Βεντούρη και στη συνεργασία τους με την Αντιτρομοκρατική και τον Διώτη.

Ήταν μια απολογία απλή, ανθρώπινη, χωρίς πολιτικές φορτίσεις. Η απολογία ενός απλού ανθρώπου που βρέθηκε στη δίνη του κυκλώνα, προκειμένου να παραχθεί «αντιτρομοκρατικό» έργο.

■ 87η μέρα, Παρασκευή, 16.7.2004

Σουρεαλιστικές εικόνες κατέλυσαν το δικαστήριο πρωί-πρωί. Μολονότι το δικαστήριο γνώριζε πολύ καλά ότι οι συνήγοροι υπεράσπισης θα απείχαν από τη διαδικασία (επ' αυτού δεν θελουμε διάψευση, γιατί υπήρξαμε αυτήκοι μάρτυρες συνομίλιας μελους του δικαστήριου με συνήγορο, το προηγούμενο μεσημέρι), η πρόεδρος παρίστανε την ανήξειρη και έδειχνε να κατέχεται από ιερή αγανάκτηση για την «απαξίωση» του δικαστήριου εκ μέρους των συνηγόρων

υπεράσπισης. Εσείς και οι συνήγοροί σας -έλεγε στους κατηγορούμενους- γράφατε σήμερα μια μαύρη σελίδα στην ιστορία της ελληνικής Δικαιοσύνης!

Είναι και αυτό μια άποψη. Τα όσα έχουν γίνει ως τώρα προφανώς γράφουν λαμπρές σελίδες και η αποχή των συνηγόρων είναι αυτή που έγραψε τη μαύρη!

Και γιατί είναι μαύρη η σελίδα; Επειδή οι συνήγοροι υπεράσπισης συνέτοξαν μια δήλωση με την οποία γνωστοποιούσαν ότι δεν μπορούν να παραστούν, επειδή επανάρχισε η απεργία των δημοσιογράφων και οι κατηγορούμενοι που μένει να απολογηθούν θα στερηθούν της αναγκαίας δημοσιότητας. Τη δήλωση διάβασε στο δικαστήριο ο Μιχάλης Καλογήρου, ο οποίος ενημέρωσε ότι ο Αγγ. Κανάς δεν επιθυμεί να συνεχίσει την απολογία του χωρίς τη δημοσιότητα από τον Τύπο, που είχαν οι Τσιγαρίδας και Αγαπίου.

Μάταια ο Χρ. Τσιγαρίδας προσπαθούσε να εξηγησει στην πρόεδρο ότι δεν υπάρχει καμία πρόθεση απαξίωσης του δικαστήριου εκ μέρους των συνηγόρων και των κατηγορούμενων. Μάταια έλεγε ότι για τον ίδιο είναι θέμα αρχής να έχουν και οι συγκατηγορούμενοί του την ίδια δημοσιότητα που είχε ο ίδιος την ώρα της απολογίας του και πως αυτός έχει δηλη την ευθύνη για την αποχή των συνηγόρων του, μολονότι και οι ίδιοι έχουν μάθει να σκέπτονται και να ενεργούν με βάση κάποιες αρχές.

Η πρόεδρος όχι μόνο δεν άκουγε, αλλά επαναλάμβανε μονότονα τα διδικαιώματα της ίδιας και της ίδιας, περί απαξιωτικής συμπεριφοράς, αμετρούπειας, μαύρης σελίδας κ.λπ. Λες και είχε κολλήσει η βελόνα. Σε ένα διάλειμμα των παρεμβάσεών της υποστήκαμε και έναν ακόμα δεκάριο από τον συνήγορο πολιτικής αγωγής Δ. Ευαγγελάτο, που με το γνωστό ύφος ειροκύρικα της δεκαετίας του '60 έριξε στην πάτσα τις δικηγορικές περγαμηνές του, διαμαρτυρόμενος που οι συνάδελφοί του της υπεράσπισης δεν τον ενημέρωσαν τηλεφωνικά για την αποχή τους.

Η πρόεδρος προσπάθησε (μάλλον για τους τύπους) να πείσει τον Κανά να συνεχίσει την απολογία του και να αναβληθεί για τη Δευτέρα η απολογία της Ειρ. Αθανασάκη. «Έμενα δηλαδή δεν με γέννησε μάνα», αναφέρθηκε από μικροφώνου ο Κανάς, αλλά άρχισε να κατηγορεύεται και να το συζητάει. Τότε ήταν που η πρόεδρος ανακοίνωσε τη διακοπή της συνεδρίασης για τη Δευτέρα (εφείς σχηματίσαμε την εντύπωση ότι και το δικαστήριο βιαζόταν να φύγει - είναι και Παρασκευή βλέπετε) και απόλα έγινε ένα «σόου» για να προετοιμαστεί το κλίμα για την επόμενη εβδομάδα, μη τυχόν και συνεχιστεί η απεργία των δημοσιογράφων.

■ 88η μέρα, Δευτέρα, 19.7.2004

Συνεχίζοντας την απολογία του Αγγελέτου Κανάς αναφέρθηκε στα «κατορθώματα» του Γιάννη Βεντούρη, που συμμάχησε με την Κυριακίδου επιδιώκοντας την προσωπική του εξόντωση. Αναφέρθηκε ακόμα στην πολύχρονη σχέση της Κυριακίδου με τον αστυνομικό Β. Πουλακίδα, που έπαιξε ρόλο στο να φέρει την Κυριακίδου σε επαφή με τις διωκτικές αρχές (υπενθυμίζουμε ότι το δικαστήριο αρνήθηκε να καλέσει τον Πουλακίδα, μολονότι τόσα έχουν καταγγελθεί σε βάρος του από τον Κανά και την υπεράσπιση του). Τόσο πολιτικοποιημένο που δήλωσε στο δικαστήριο ότι δεν έχει ιδέα τι είναι το ΝΑΤΟ!

Με την ίδια βεβαιότητα αναφέρθηκε η πρόεδρος και στη μαρτυρία της Τόγκα, που «αναγνώρισε» Κυριακίδου, Αθανασάκη και Κανά στην Πολέμωνας. Αναφέρθηκε χαρακτηριστικά, γιατί μια σοβαρή κυρία, παντρεμένη, με παιδιά και χωρίς να έχει άμεση σχέση με τη δίκη, να κάνει μια τέτοια κατάθεση. Επειδή δε ο Κανάς απαντούσε ότι δεν γνωρίζει, η πρόεδρος επέμενε να του ζητά (μια πειστική απάντηση). Έχασε η Μπριλλή τα σύνορα αποκαλύφτηκαν στη διάρκεια της κατάθεσης Τόγκα. Τη συγγενική της

φέρθηκε στις υποτιθέμενες γιάφκες της Πάτρας 51 και Αμορίου 6-8, που ήταν γκαρσονιέρες δικές του για να ξεφύγει από το άγριο κυνηγητό της Κυριακίδου. Διέφευσε και όλα τα υπόλοιπα που κατέθεσε στην Κυριακίδου, για την Αντιπληροφόρηση, για σκάνερ από το οποίο άκουγε την Αντιπληροφόρηση. Και αυτή την άκουγε την Αντιπληροφόρηση από την πρόεδρη της Αστυνομίας και το ότι οι άνδρες της Αντιπληροφόρησης προσέτριψαν μια μέρα πριν την Κυριακίδου, τους εξέφεύγαντες στην Αντιπληροφόρηση. Οι ανθρωποι αυτοί είναι αποκαλύψεις που δεν καταδικάσει τον Ελλασφύλλη θεωρείσαντες ότι η Κανάς δεν είχε ιδέα της Αντιπληροφόρησης.

Οι φρονηματικού τύπου ερωτήσεις δεν ελειψαν και προς τον Αγγ. Κανά. Μάλιστα, στην περίπτωσή του αναβαθμίστηκαν. Ο Κανάς δεν κλήθηκε μόνο να καταδικάσει τον Ελλασφύλλη θεωρείσαντες ότι η Κανάς δεν είχε δειπνεί την προηγούμενη μέρα στο σαλόνι του σπιτιού της.

Η πρόεδρος όχι μόνο επικαλέστηκε τους εμφανώς «δουλεμένους» από την Αντιπληροφόρηση μάρτυρες, αλλά όταν ο Κανάς της απάντησε ότι υπάρχουν και άλλοι μάρτυρες από την Πάτρα που δεν κλήθηκαν να καταθέσουν, όπως ο διαχειριστής, τον ρώτησε γιατί δεν έφερε αυτός τους μάρτυρες υπεράσπιση, αλλά έφερε μόνο ανθρώπους από το συγγενικό περιβάλλον του και το περιβάλλον του στην Κάλυμνο! Απορούμε προγματικά πώς ο Κανάς βρήκε την ψυχραιμία να απαντήσει ήρεμα σ' αυτή την ερώτηση, χωρίς να εκραγεί. Της υπενθύμισε απλά ότι οι συνηγόρους του δικαστήριου ήταν οι διαμέρισμα της Κανάς βρήκε την ψυχραιμία να απαντήσει ήρεμα σ' αυτή την ερώτηση, χωρίς να εκραγεί. Της υπενθύμισε απλά ότι οι συνηγόρους του δικαστήριου ήταν οι διαμέρισμα της Κανάς βρήκε την ψυχραιμία να απαντήσει ήρεμα σ' αυτή την ερώτηση, χωρίς να εκραγεί. Της υπενθύμισε απλά ότι οι συνηγόρους του δικαστήριου ήταν οι διαμέρισμα της Κανάς βρήκε την ψυχραιμία να απαντήσει ήρεμα σ' αυτή την ερώτηση, χωρίς να εκραγεί. Της υπενθύμισε απλά ότι οι συνηγόρους του δικαστήριου ήταν οι διαμέρισμα της Κανάς βρήκε την ψ

και ονόματα γυναικών με τις οποίες είχε σχέσεις ο Κανάς, πράγμα που ο κατηγορούμενος -προς τιμήν του- αρνήθηκε να κάνει. Εκεί καταλήγει μια δίκη, όταν δεν υπάρχουν καθόλου αποδεικτικά στοιχεία, εκτός από μια φευδομάρτυρα. Ρώτησε ακόμη ο εφέτης Φράγκος για τις σχέσεις του Κανά με την κόρη του, ζητώντας να μάθει πόσο καλές είναι οι σχέσεις τους και γιατί ο Κανάς δεν ζήτησε από την κόρη του μια επιστολή συμπαράστασης. Γιατί, όμως, όταν ο Α. Κούγιας πρότεινε για μάρτυρα την 22χρονη κόρη του Κανά, το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα, αν όντως έχει σημασία το επιπέδο των σχέσεων πατέρα-κόρης; Ο κ. Φράγκος δεν έδειξε ικανοποιημένος ότι ο Κανάς χαρακτίρισε εγκληματική ενέργεια, δολοφονία και φόνο την ανθρωποκτονία του εισαγγελέα Βερνάρδου! Προφανώς ήθελε ο Κανάς να βάλει και μερικά κοσμητικά επίθετα μαζί!!!

Αμέσως μετά, η πρόεδρος επανήλθε με άλλες ερωτήσεις που επίσης προϋπέθεταν ότι η Κυριακίδη είναι αξιόπιστη και ξέρει πολλά. Ρώτησε τον Κανά πώς η Κυριακίδη γνώριζε ότι την Αθανασάκη την φώναζαν Μυρτώ. Λες και η Αντιτρομοκρατική δεν ήξερε ότι όλο το Περιστέρι φώναζε την Αθανασάκη Μυρτώ, για να βάλει αυτό το όνομα στο στόμα της Κυριακίδη. Το πήγε, όμως, ακόμα παραπέρα η πρόεδρος. Ρώτησε πώς η Κυριακίδη γνώριζε ότι τον Αγαπίου τον φώναζαν Γιάννη. Χρειάστηκε η οργανώμενη και αποφασιστική παρέμβαση του Ν. Δαμασκόπουλου, για να «θυμηθεί» η πρόεδρος ότι η Κυριακίδη ουδέποτε αναγνώρισε τον Αγαπίου στην κατάθεσή της στο δικαστήριο. Προσπάθησε πρώτα να επιπλήξει τον συνήγορο, λέγοντάς του ότι η Κυριακίδη αναγνώρισε τον Αγαπίου σε ερώτηση δική της, και όταν ο συνήγορος επέμεινε, δήλωσε ότι δεν την ενδιαφέρει ο Αγαπίου!! Το συγκεκριμένο περιστατικό απέδειξε ότι η πρόεδρος δεν παρακολούθει ούτε τις απολογίες. Γιατί ο Κ. Αγαπίου αναφέρθηκε ανολυτικά σ' αυτό το ζήτημα και είπε ότι η Κυριακίδη πήρε πίσω την αναγνώριση που είχε κάνει γι' αυτόν στην Αντιτρομοκρατική, γιατί είχε καταθέσει ότι είχε μούσι, ενώ ο ίδιος εκείνη την περίοδο δεν είχε μούσι και το γεγονός ήταν γνωστό στην Αντιτρομοκρατική, γιατί ο Αγαπίου το είχε αναφέρει στον συνήγορό του σε τηλεφωνική επικοινωνία από τον Κορυδαλλό.

Στο Κέντρο Τύπου, μετά από όλα αυτά, ήταν διάχυτη η εντύπωση ότι σήμερα μάθαμε την απόφαση (τουλάχιστον ένα σημαντικό μέρος της). Γενική ήταν επίσης η συμφωνία, ότι κανένα ρεπορτάριζ δεν μπορεί να αποτυπώσει τα όσα έγιναν στη σημερινή συνεδρίαση. Μόνο αν υπήρχαν πλήρη πρακτικά θα μπορούσε όποιος ενδιαφερόταν να πληροφορηθεί ότι στη δικαστική οίμουσα των Φυλακών Κορυδαλλού διεξάγεται μια δικηγορική σκάνδαλο.

■ 89η μέρα, Τρίτη, 20.7.2004

Σε ερωτήσεις του αναπληρωτή πρόεδρου Γρ. Μάμαλη απάντησε με την έναρξη της διαδικασίας ο Αγγ. Κανάς. Εδωσε σαφείς απαντήσεις σε μια σειρά ερωτήματα που αφορούσαν τη σχέση του με την Κυριακίδη και τα όσα έχει υποστηρίξει μέχρι τώρα γι' αυτή τη σχέση. Για την αρρώστια που διείπε από την αρχή αυτή τη σχέση και τις δικές του παλινωδίες στη διάρκεια μιας ολόκληρης δεκαετείας. Με τις απαντήσεις αυτές δεν άφησε κανένα κενό στην υπερασπιστική του γραμμή.

Αξιοσημείωτη ήταν η απάντηση που έδωσε σε ερώτηση του αναπληρωτή

προέδρου σχετική με παλιότερη επίθεσή του ενάντια στον Χρ. Τσιγαρίδα, που οδήγησε τον τελευταίο -όπως υπενθύμισε ο αναπληρωτής πρόεδρος- να χαρακτηρίσει τον Κανά ως ανήκοντα στην κατηγορία των μακαριών πτωχών των πνεύματος. Ο Κανάς απάντησε ότι οι συνθήκες της φυλακής δεν του επέτρεψαν να κατανοήσει τη στάση του Τσιγαρίδα και τους λόγους που του επέβαλαν να μην απαντήσει στο ερώτημα, που ο ίδιος είχε απευθύνει διά του Τύπου, αν ο Κανάς ήταν μέλος του ΕΛΑ. Από τα όσα είπε ο Τσιγαρίδας στη διάρκεια της δίκης -κατέληξε ο Κανάς- έχω κατανοήσει τη στάση του και δεν έχω κανένα πρόβλημα μαζί του.

Ο εισαγγελέας Πατούσης επανήλθε στα των φορολογικών δηλώσεων του Κανά, λες και ο τελευταίος δικάζεται για φορολογικό αδίκημα. Λες και το πρόβλημα της δίκης είναι αν η λογιστρία του Κανά δήλωνε την Κυριακίδην ως σύζυγο μέχρι το διαζύγιο τους (για να έχει τη σχετική φορολογική έκπτωση). Ο Κανάς εξήγησε τα πράγματα για πολλοστή φορά, αλλά ο εισαγγελέας έδειξε να εμμένει στο σύφισμα ότι αφού ο Κανάς δήλωνε την Κυριακίδην στη φορολογική του δήλωση, σημαίνει ότι είχαν αρμονικές σχέσεις ως σύζυγοι! Οταν από μια δίκη απουσιάζουν τα στοιχεία, τότε οι παρόπλουν τη Δικαιούση αποδίδουνται σε συγκεκριμένο πρόσωπο ευθύνες που αντιστοιχούν σε άλλο πρόσωπο, γνωστό σε αυτούς εδώ και αρκετά χρόνια.

Ο εισαγγελέας Πατούσης επιφυλάχθηκε να προτείνει σχετικά με το αίτημα της υπεράσπισης μετά το τέλος των απολογιών όλων των κατηγορούμενων! Ο Κατσαντώνης από την πολιτική αγωγής άρχισε να λέει κάτι παραληρηματικά, για υπόθεσης όπως αυτή του City of Poros, που έχουν απασχολήσει ξένους εισαγγελείς και έχουν αποκρυψεί έγγραφα κ.λπ. κ.λπ. Λες και οι εμμονές του κάθε Κατσαντώνη για το ότι το ΠΑΣΟΚ κρύβεται πίσω από την «τρομοκρατία» έχουν καμιά σχέση με το συγκεκριμένο αίτημα που υποβλήθηκε και τη σαφέστατη καταγγελία που έγινε από τον Βορίνα. Ετσι, ένα τόσο σημαντικό ζήτημα παραμερίστηκε με μια δικονομική ντρύπα. Σε μια-δυο μέρες, όμως, θα πρέπει να δοθεί απάντηση και τότε θα κρίνουμε αν θα έχουμε ένα ακόμη σκάνδαλο. Γιατί τον Βορίνα μπορεί να τον παρακάμψουν και να μην τον καλέσουν, δεν μπορούν όμως να περάσουν στο ντύκου τα έγγραφα της Αντιτρομοκρατικής που αναφέρονται συγκεκριμένα με τον αριθμό τους. Αν δεν τα ζητήσουν, τότε σημαίνει ότι το δικαστήριο δεν ενδιαφέρεται για την αλήθεια, αλλά μόνο για να υλοποιήσει το σενάριο που έφτιαξαν ο Διώτης και η Αντιτρομοκρατική, όπως σημείωσε η υπεράσπιση.

Μετά τη λήξη της απολογίας του Αγγ. Κανά, ο Ν. Δαμασκόπουλος ζήτησε και διέβασε δήλωση του Κ. Αγαπίου, ο οποίος αναφέρθηκε στην τοποθέτηση της πρόεδρου κατά τη χτεσινή διαδικασία, σύμφωνα με την οποία η Κυριακίδην αναγνώρισε τον Αγαπίου ως Γιάννη στης προσανατολικές και ανακριτικές της καταθέσεις και στο ακροστήριο. «Παρά το ότι το ίδιο το δικαστήριο σε διάφορες χρονικές στιγμές διακήρυξε τη λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία των μελών του, και το ανεπιτέλυτο πρόσωπο της πρόεδρου κατά τη χτεσινή διαδικασία, σύμφωνα με την οποία η Κυριακίδην αναγνώρισε τον Αγαπίου ως Γιάννη στις προσανατολικές και ανακριτικές της καταθέσεις και στο ακροστήριο.»

Ο Κούγιας, όμως, έθεσε και ένα άλλο, πολύ πιο σημαντικό ζήτημα. Αναφέρθηκε σε δημοσίευμα της «Αυριανής» της Παρασκευής 16 Ιουλίου, που το υπογράφει ο Στέλιος Βορίνας. Το δημοσίευμα αυτό κάνει συγκλονιστικές αποκαλύψεις. Αναφέρει συγκεκριμένα ότι εδώ και χρόνια η Αντιτρομοκρατική γνωρίζει άριστα ότι ο δράστης των εκρήξεων κατά του Σαουδάραβα πρέσβη και κατά του μπαρ «Οσκαρ» είναι ο Λιβανέζος Τζαφάρ Ντάργουϊτς, επί σειρά ετών κάτοικος Ελλάδας (ήταν μάλιστα παντρεμένος με Ελληνίδα). Αυτός είναι ο Τζορτζ, ο συνεργάτης του Κάρλος και του Βάινριχ, και όχι ο Κανάς, αναφέρει το δημοσίευμα του Σ. Βορίνα, το οποίο συνοδεύεται και από φωτογραφία του Ντάργουϊτς, την οποία προκαλεί έντονο προβληματισμό σχετικά με την προσανατολική ισχύ της παραπάνω διακήρυξης που όφειλε να συνιστά αυτονόητο δεδομένο. Φαίνεται πως όσο πλησιάζει ο χρόνος της επικοινωνίας των μελών του και το ανεπιτέλυτο πρόσωπο της κρίσης του -σημειώνει ο Κ. Αγαπίου- το παραπάνω γεγονός (όπως και όσα δημιεύθησαν στο Ζήτημα της ύπαρξης δήθεν αποτυπωμάτων) μου προκαλεί έντονο προβληματισμό σχετικά με την προσανατολική ισχύ της παραπάνω διακήρυξης που όφειλε να συνιστά αυτονόητο δεδομένο. Φαίνεται πως όσο πλησιάζει ο χρόνος της επικοινωνίας των μελών του και το ανεπιτέλυτο πρόσωπο της κρίσης του -σημειώνει ο Κ. Αγαπίου- το αιρετικό ζήτημα της ύπαρξης δήθεν αποτυπωμάτων

μούς εγγράφων της Αντιτρομοκρατικής (το ένα είναι του 1992 και το άλλο του 1997), τα οποία αναφέρονται σε όλο το ιστορικό της υπόθεσης και πιστοποιούν πως ο Τζορτζ είναι ο Ντάργουϊτς και όχι βέβαια ο Κανάς.

Επικαλούμενος αυτό το αποκαλυπτικό δημοσίευμα, ο Α. Κούγιας ζήτησε να καταθεί να καταθέσει ο συντάκτης του Σ. Καμπάνης. Βορίνας, καθώς και οξιώματος της Αντιτρομοκρατικής από την οποία πρέπει να ζητηθεί η προσκόμιση των εγγράφων που αναφέρει ο δημοσιογράφος. Το αίτημα αυτό υποστήθηκε στην πολιτική αγωγής της Καταθέσης της Κυριακίδης στην οποία είναι συνέπεια της μόνιμης και συνεχούς εναντίον μου καταδίωξης με στόχο την εξόντωσή μου».

Ανάλογη δήλωση του Χρ. Τσιγαρίδα διέβασε ο συνήγορος του Σ. Καμπάνης. Τη δήλωση είχε προσπαθήσει να κάνει οι αποφάσεις της δικαστηρίου να αλλάξει απολύτως τη πορεία της προφορικά ο ίδιος ο Χρ. Τσιγαρίδας, αλλά συνέπησε τη σφροδρή

που τη γνώριζαν, συγγενείς, φίλοι και συνάδελφοί της.

Ήταν μια απολογία σύντομη, μεστή, με αποφασιστικό ύφος και ξέχειλη την οργή για την ταλαιπωρία που υφίσταται εδώ και ενάμισι χρόνο. Η Αθανασάκη κατάφερε όχι μόνο να κερδίσει τις εντυπώσεις, αλλά να αντιστρέψει τους όρους με τους οποίους διεξάγεται αυτή η δίκη. Χωρίς κορόνες και μεγαλοστομίες, χωρίς και πολιτικές καταγγελίες, με όπλα της την αξιοπρέπεια, την αποφασιστικότητα και την οργή που προκαλεί η αδικία, στάθηκε απέναντι στην κατηγορία και την κονιοροποίησε. Ήταν η στάση του ανθρώπου που τον πήγε το δίκιο του και ζήτα από τους κατηγόρους του να του πουν ένα τόσο δα στοιχείο που να στηρίζει την ενοχή του. Γ' αυτό και οι ερωτήσεις που ακολούθησαν είχαν εμφανές το στοιχείο της αμηχανίας.

Οι ερωτήσεις της προέδρου αρχικά αφορούσαν την εμφάνιση της Αθανασάκη στο παρελθόν. Οι απαντήσεις της ήταν σαφέστατες και κατηγορηματικές: Δεν είχε ποτέ κοντά μαλλιά, ξανθά μαλλιά, καρέ χτένισμα, όπως την εμφάνιση η Κυριακίδην. Και τί λόγο είχε να σας εμπλέξει η Κυριακίδη; ρώτησε η πρόεδρος. Η απάντηση ήταν στηριγμένη στην απλή λογική: μια σκευωρία έπρεπε να στηρεί και στήθηκε μ' αυτόν τον τρόπο. Η Κυριακίδη ήταν απλά το εκτελεστικό όργανο.

Η επόμενη ερώτηση αφορούσε τα υποτιθέμενα αποτυπώματα. Η Αθανασάκη απάντησε ότι ήταν πάντοτε πολιτικοποιημένο άτομο. Κάθε χρόνο στο Πολυτεχνείο έπαιρνε δεκάδες έντυπα. Και Αντιπληροφόρος έχει πάρει και ίσεδρο με θέσεις. Μια βιβλιοθήκη γεμάτη έχει στο σπίτι της. Πριν ολοκληρώσει τη φράση της, η πρόεδρος ρώτησε πώς βρέθηκαν τα αποτυπώματά της σε προκήρυξης της «Ε.Ο. Χρήστος Καστίμης» και της «Διεθνιστικής Αλληλεγγύης». Η ερώτηση αυτή προκάλεσε την οξύτατη παρέμβαση του συνηγόρου Α. Κωνσταντάκη που προσέφυγε στο δικαστήριο θεωρώντας παραπειστική την ερώτηση της προέδρου. Γιατί αποτυπώματα ποτέ δεν ήρθαν στο δικαστήριο και ποτέ δεν υπήρξε συγκριτική πραγματογνωμοσύνη. Ο συνήγορος ανέφερε ότι στον ανακριτή Ζερβούπεακό είχε ζήτησε να έρθει πραγματογνωμοσύνη που να αναφέρει τα σημεία ταύτισης των αποτυπώματων, ενώ είχε έρθει μόνο ένα χαρτί που είχε πάνω του δεκάδες αποτυπώματα και μεταξύ αυτών ένα αποτύπωμα σε ένα κύκλο με τη σημείωση ότι αυτό ήταν της Αθανασάκη. Ζήτησε, λοιπόν, ο συνήγορος την πραγματογνωμοσύνη που δείχνει τα σημεία ταύτισης και ο ανακριτής τότε του είπε «έχετε δίκιο, κύριε συνήγορε» και το συνέχισε και πέταξε αυτό το χαρτί. Ζήτησε - κατέληξε ο Α. Κωνσταντάκης - να έρθουν τα πειστήρια στο δικαστήριο και δεν ήρθαν. Επομένως, και αυτό το ζήτημα καλύπτεται από την απόφαση του δικαστηρίου πως ό, τι δεν έχει παρουσιαστεί στο ακροστήριο δεν υπάρχει. Η Ερ. Αθανασάκη συμπλήρωσε ότι θα μπορούσε να έχει πιάσει και να έχει διαβάσει τέτοια έντυπα, όμως αποκλείεται να έπιασε το 1977 το ίδιο έγγραφο με τον Κ. Αγαπίου, γιατί τότε δεν τον γνώριζε. Ούτε μετά τη γνωριμία της με τον Αγαπίου συνέβη ποτέ να πειρεγαστούν από κοινού τέτοια έντυπα.

Ο εισαγγελέας Πατσής έκανε... εκπληκτικές ερωτήσεις.

Τί γύρευε στη βιβλιοθήκη της Αθανασάκη ένα βιβλίο μελισσοκομίας!!! Αφού τον διαβεβαίωσε δημητικά ότι δεν συνάντησε σε κανένα συνέδριο τον Κουφοντίνα, η Αθανασάκη του εξήγησε ότι ο αδερφός της είναι ένας από τους κορυφαίους μελισσοκόμους στην Ελλάδα, με

πρωτότυπη δουλειά στο αντικείμενο.

Τί γύρευε στη βιβλιοθήκη της το βιβλίο «Πώς δουλεύει η ασφάλεια» των Πιμπλί-Λαζαρίδου; Μήπως αυτό το βιβλίο δείχνει κάποια προδιάθεση προς την παρανομία!!! Του απάντησε πως έχει δεκάδες βιβλία στη βιβλιοθήκη της, αλλά η Ασφάλεια διάλεξε να κατασχέσει τη Μελισσοκομία και το συγκεκριμένο.

Τί γύρευαν σε μια μεταλλική ντουλάπα στο μπαλκόνι του σπιτιού της τρεις μονωτικές ταινίες, τέσσερα κατσαβίδια (τα δύο δοκιμαστικά) και δυο πένσες; Συνδύασε μάλιστα την ερώτηση με την κατάθεση της Κυριακίδη, ότι όταν τους βρήκε να φτιάχνουν τη βόμβα στην Πολέμωνος, άφησαν στο πάτωμα τα κομμένα καλώδια και τα εργαλεία (πένσες και κατσαβίδια) χωρίς να τα μαζέψουν!!! Του απάντησε ότι δεν φράνει ηλεκτρολόγιο άμα χαλούσε καμιά λάμπτα, αλλά ήξερε να τη φτιάξει μόνη της ή με τη βοήθεια κάποιου φίλου της. Οπως μόνη της έβαψε τρεις φορές το σπίτι της.

Πού συνευρισκόταν ερωτικά με τον Αγαπίου; Του απάντησε ότι ο Αγαπίου είχε σπίτι, δεν ήμενε στο δρόμο.

Τα σχόλια γ' αυτές τις κλουζούκου τύπου ερωτήσεις τα αφήνουμε σε σας. Προειδοποιούμε μόνο όσους σκέφτονται ανατρεπτικά να φροντίσουν να καθαρίσουν τις βιβλιοθήκες τους από ύποπτα βιβλία (ας αφήσουν μόνι τη Βίβλο και μερικούς αρχαίους συγγραφείς) και τις αποθήκες τους από κάθε εργαλείο, ειδικά εργαλεία ηλεκτρολόγου.

Πάνω από μια ώρα διήρκεσαν οι ερωτήσεις της προέδρου και του εισαγγελέα στην Ειρ. Αθανασάκη. Και απαντήθηκαν όλες με σαφήνεια και κατηγορηματικότητα, με έντονο και αποφασιστικό ύφος, χωρίς ίχνος ταλάντευσης, χωρίς ίχνος αντίφασης. Ήταν τόση η αμηχανία της έδρας που ο εισαγγελέας, μολονότι είχε προηγηθεί η κατηγορηματική τοποθέτηση της Αθανασάκη ότι δεν έχει συναντήσει ποτέ στη ζωή της την Κυριακίδην και την οργάνωση της προκήρυξης της «Ε.Ο. Χρήστος Καστίμης» και της «Διεθνιστικής Αλληλεγγύης». Η ερώτηση αυτή προκάλεσε την οξύτατη παρέμβαση του συνηγόρου Α. Κωνσταντάκη που προσέφυγε στο δικαστήριο θεωρώντας παραπειστική την ερώτηση της προέδρου. Γιατί αποτυπώματα ποτέ δεν ήρθαν στο δικαστήριο και ποτέ δεν υπήρξε συγκριτική πραγματογνωμοσύνη. Ο συνήγορος ανέφερε ότι στον ανακριτή Ζερβούπεακό είχε ζήτησε να έρθει πραγματογνωμοσύνη που να αναφέρει τα σημεία ταύτισης των αποτυπώματων, ενώ είχε έρθει μόνο ένα χαρτί που είχε πάνω του δεκάδες αποτυπώματα και μεταξύ αυτών ένα αποτύπωμα σε ένα κύκλο με τη σημείωση ότι αυτό ήταν της Αθανασάκη. Ζήτησε, λοιπόν, ο συνήγορος την πραγματογνωμοσύνη που δείχνει τα σημεία ταύτισης και ο ανακριτής τότε του είπε «έχετε δίκιο, κύριε συνήγορε» και το συνέχισε και πέταξε αυτό το χαρτί. Ζήτησε - κατέληξε ο Α. Κωνσταντάκης - να έρθουν τα πειστήρια στο δικαστήριο και δεν ήρθαν. Επομένως, και αυτό το ζήτημα καλύπτεται από την απόφαση του δικαστηρίου πως ό, τι δεν έχει παρουσιαστεί στο ακροστήριο δεν υπάρχει. Η Ερ. Αθανασάκη συμπλήρωσε ότι θα μπορούσε να έχει πιάσει και να έχει διαβάσει τέτοια έντυπα, όμως αποκλείεται να έπιασε το 1977 το ίδιο έγγραφο με τον Κ. Αγαπίου, γιατί τότε δεν τον γνώριζε. Ούτε μετά τη γνωριμία της με τον Αγαπίου συνέβη ποτέ να πειρεγαστούν από κοινού τέτοια έντυπα.

■ 90ή μέρα, Τετάρτη, 21.7.2004

Η απολογία της Ειρήνης Αθανασάκη συνεχίστηκε και ολοκληρώθηκε όπως ξεκίνησε. Με την Αθανασάκη να αντιστρέψει το κατηγορητήριο και να φέρνει σε θέση όμωνας της διωκτικές αρχές, οδηγώντας το δικαστήριο στο εξής διλημμα: Κανένας δεν θα διαφωνήσει με το δίκιο του εργάτη. Εδώ όμως λέει και θάνατος σ' αφεντικά. Συμφωνείτε και με αυτό;

Ειρ. Αθανασάκη: Αυτό είναι ένα σύνθημα της Αριστεράς. Φωναζόταν στις διαδηλώσεις. Είναι περισσότερο μια θέση, μια άποψη, που υποδηλώνει ότι πρέπει να τελειώνουμε με τα αφεντικά, με τον πράκτορα Περάκη (ενισχύθηκαν ακόμα περισσότερα τα όσα κατήγγειλε η Αθανασάκη) και η απολογία έκλεισε με την παρακάτω στιχηνοθεασία:

Ο εφέτης Μουστάκας έκανε ελάχιστες

Χρ. Τσιγαρίδα - όπως είπε - ξεκίνησε με

έναν μακροσκελή πρόλογο, στον οποίο ανέφερε ότι κανείς δεν δικάζεται για τις ιδέες του και δύο έκαναν αντίσταση κατά της χούντας πρέπει να έναι περήφανοι. Τιμόψεις την αντίσταση κατά της χούντας και ιδιαίτερα της κορυφαίας οργάνωσης του «Ρήγα Φεραίου» -είπε ο κ. Φράγκος- για να συμπληρώσει απευθύνομενος στην Ειρ. Αθανασάκη, ότι στην οπολογία της δεν είπε τίποτα για τις ιδέες της, ούτε για τη σχέση της με τον Κ. Αγαπίου. Η Αθανασάκη, ότι στην απολογία της δεν είπε τίποτα για τις ιδέες της, ούτε για τη σχέση της με τον Κ. Αγαπίου. Η Αθανασάκη απάντησε ότι στην απολογία της δεν είπε τίποτα για τις ιδέες της, ούτε για τη σχέση της με τον Κ. Αγαπίου. Η Αθανασάκη απάντησε ότι στην απολογία της δεν είπε τίποτα για τις ιδέες της, ούτε για τη σχέση της με τον Κ. Αγαπίου.

Χρ. Τσιγαρίδα - όπως είπε - ξεκίνησε με

έναν μακροσκελή πρόλογο, στον οποίο ανέφερε ότι κανείς δεν δικάζεται για τις ιδέες του και δύο έκαναν αντίσταση κατά της χούντας πρέπει να έναι περήφανοι. Τιμόψεις την αντίσταση κατά της χούντας και ιδιαίτερα της κορυφαίας οργάνωσης του «Ρήγα Φεραίου» -είπε ο κ. Φράγκος- για να συμπληρώσει απευθύνομενος στην Ειρ. Αθανασάκη, ότι στην οπολογία της δεν είπε τίποτα για τις ιδέες της, ούτε για τη σχέσ

Ας ξαναβγούμε στο δρόμο

Συζήτηση για το ποδόσφαιρο στην «Κ». Η κατάκτηση του Euro 2004 και οι πανηγυρισμοί που την συνδέψαν πυροδότησαν μια δυναμική και ζωντανή συζήτηση ανάμεσά μας. Οπως πολύ σωστά έγραψε η συντρόφισσα Πόππη, μια συζήτηση που αρμόζει σε ανθρώπους που ζουν και χαίρονται κάθε στιγμή της ζωής, χωρίς κλίσε και τυπικούρες.

Προσωπικά, δεν πάλεψα με τον εαυτό μου, δεν ένιωσα καμία εσωτερική σύγκρουση, δεν είχα κανένα πρόβλημα να χαρώ την επιτυχία της Εθνικής και να την πανηγυρίσω, παρά το γεγονός ότι προσπαθώ με όλες μου τις δυνάμεις να γκρεμίσω το οικοδόμημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου. Μπορεί να μη βγήκα στον δρόμο, ούτε κατέβηκα στην Ομόνοια, κατανάλωσα όμως αρκετές από τις κροτίδες, που έχω στην καβάντζα για τους αγώνες του Παγκρατίου, μετά από κάθε νίκη και στον τελικό άναψα και ένα ληγμένο βεγγαλικό θαλάσσης, για να δημιουργήσω ατμόσφαιρα. Εγίνα και εγώ ένας από τους πολλούς που πανηγύριζαν το αίσιο τέλος του ποδοσφαιρικού παραμυθιού της Εθνικής στα γήπεδα της Πορτογαλίας.

Ακούγεται παράξενο αυτό. Πώς γίνεται να πανηγυρίσει την επιτυχία της Εθνικής κάποιος που ισχυρίζεται όλα αυτά τα χρόνια ότι μπορεί να δει τα πράγματα όπως πραγματικά είναι, ακόμα και όταν «σβήσουν τα φώτα της ράμπας», κάποιος που γνωρίζει τη σαπίλα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου;

Το ποδόσφαιρο είναι ακόμη και με τη σημερινή μορφή του λαϊκό άθλημα, χωρίς εισαγωγικά. Αυτό όσοι έχουν ζήσει τον παλμό της εξέδρας μπορούν να καταλάβουν. Το ποδόσφαιρο είναι λαϊκό άθλημα, γιατί καταφέρνει, παρά τις αντιθέσεις και τις αντιφάσεις, που γεννιούνται ανάμεσα στην λαϊκή καταγωγή του και την αποκρουστική σημερινή επαγγελματική μορφή του, η φόρτιση από την εναλλαγή των συναισθημάτων (χαρά, λύπη, αγωνία, απογοήτευση, ενθουσιασμός κτλ.) να υπερισχύει της μπόχας που αφήνουν οι καπιταλιστές και τα λαμόγια που λυμαίνονται τον χώρο. Είναι το λαϊκό άθλημα, γιατί καταφέρνει να γεννά παρόμοια συναισθήματα είτε παρακολουθείς αγώνα να τοπικών κατηγοριών σε ξερό γήπεδο, απροστάτευτος από τη ζέστη ή το κρύο, είτε παρακολουθείς αγώνα Champions League στα κυριλέ γήπεδα των επαγγελματικών κατηγοριών της Ευρώπης. Είναι το λαϊκό άθλημα, γιατί καταφέρνει να καθηλώνει εκατομμύρια φιλάθλους σε όλο τον πλανήτη, γιατί το ζουν και το βιώνουν οι μάζες (όπως έχει πει κάποιος φίλος, οι τάρανδοι στο βόρειο πόλο αρνούνται να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τσουλήσουν το έλκηθρο κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα τον οποίο παρακολουθούν προστηλωμένοι).

Δεν υπάρχει καμιά αφριβολία ότι η αστική τάξη, τα ΜΜΕ και τα διάφορα λαμόγια προσπάθησαν να καπηλευτούν και να αξιοποιήσουν για τους δικούς τους σκοπούς το αυθόρυμη λαϊκό ξέσπασμα. Οπως πολύ σωστά έγραψε στο προηγούμενο φύλλο η Πόππη, αυτό που δεν μπορούν να το εμποδίσουν το καναλίζαρουν, οτι δεν μπορούν να το ελέγχουν εν τη γενεύσει του το περνούν από το χωνευτήρι των δικών τους αξιών, το μεταλλάσσουν και το βγάζουν στην αγορά για πώληση. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δεν τα κατάφεραν. Προσπάθησαν όλα απέτυχαν οικτρά. Οχι μόνο δεν πέτυχαν το στόχο τους, αλλά με τις κινήσεις τους εκτόνωσαν γρηγορότερα τη δυναμική που είχε το αυθόρυμη πανηγύρι και δεν μπόρεσαν να την αξιοποιήσουν όπως θα ήθελαν.

Δεν κρύβω ότι φοβόμουν την προσπάθειά τους να εκμεταλλευτούν την επιτυχία, ενώπιο της Ολυμπιάδας. Τα «οπειλητικά μνύματα» από τα ΜΜΕ ήταν σαφέστατα και έδειχναν την κατεύθυνση που ήθελαν να κινηθούν. Ευτυχώς, όμως, έκαναν τη λάθος κίνηση. Μη γνωρίζοντας τις ιδιαιτερότητες του αθλήματος που λέγεται ποδόσφαιρο έστησαν τη φίεστα με βάση τα δεδομένα του «πνευματικού» και «πολιτιστικού» κόσμου της χώρας και το μόνο που καταφέραν ήταν να γίνουν ρεζίλι και να μας κάνουν να επιστρέψουμε μια ώρα γρηγότερα στη μιζέρια της καθημερινότητας, στο αποκρουστικό πρόσωπο του απάνθρωπου συστήματος που ζούμε. Ο κόσμος που κατέκλυσε το Καλλιμάρμαρο και τους γύρω δρόμους ήθελε να γιορτάσει μαζί με τους παίκτες την μεγάλη επιτυχία και αντί γι' αυτό είδε την Ντόρα να μοιράζει μετάλλια και τον Χρισταδόγλο να μην λέει να αφήσει το μικρόφωνο. Η αντίδραση του κόσμου, αυθόρυμη και άκρως αποτελεσματική. Το σύνθημα «σήκωσε το το γαμημένο, δεν μπορώ, δεν μπορώ να περιμένω» έδωσε τέλος στην προσπάθειά τους. Την επόμενη μέρα άπαντες έβριζαν τους διοργανωτές της φίεστας και την μεθεπόμενη ή επιτυχία της Εθνικής πέρασε στο παρελθόν.

Αυτό που ζήσαμε τις μέρες του Euro 2004 ήταν απλά και μόνο ένα αυθόρυμη πανηγύρι και δεν πρέπει να του δώσουμε καμιά άλλη διάσταση, γιατί δεν είχε -ον θέλετε γιατί δεν καταφέραν να του δώσουν- άλλη διάσταση. Η επιτυχία της Εθνικής έδωσε την ευκαιρία να ξεσπά-

σουμε, να βρίσουμε, να φωνάξουμε, να αγκαλιαστούμε, να γράψουμε στα παλαιότερα των υποδημάτων μας τα αφεντικά και καθετί μιζέρο. Ήταν ένα αυθόρυμη ξέσπασμα, μια ευκαιρία να ξεφύγουμε απ' την καθημερινότητά μας. Βγήκαμε στον δρόμο για να ξεφύγουμε από αυτά που μας καταπίεζουν. Δεν δέχομαι καμιά κριτική, κανένα μουρμουρητό για το ξέσπασμα μας. Καλά κάναμε.

Από εδώ και μπροστά, όμως, αρχίζει η διαφοροποίηση δώλων εμάς που θεωρούμαστε συνειδητοποιημένοι, από τις αυθόρυμητες αντιδράσεις του κόσμου. Πανηγυρίσαμε, συζητήσαμε, αναλύσαμε την τακτική και το σύστημα της Εθνικής, γιορτάσαμε φωνάξαμε δολο μαζί. Μετά από πολύ καιρό αφήσαμε τον καναπέ μας και βγήκαμε στον δρόμο, στην ουσία για να διαμαρτυρηθούμε για αυτά που μας καταπίεζουν. Ας προσπαθήσουμε να πείσουμε το πόπολο ότι μπορεί να βάλουμε αρχές στον επαγγελματικό αθλητισμό. Μάταιη όμως η προσπάθειά τους και το μόνο που καταφέρνουν είναι να γίνονται ακόμη περισσότερο ρεζίλι.

ΥΓ2: Ξέπλυμα χρήματος με την αγορά κουπονιών του «Πάμε Στοίχημα» ήταν ο πηχυαίος τίτλος του ρεπορτάρικο περιοδικού, με αφορμή το γεγονός ότι ο καταζητούμενος για την υπόθεση της κοκαΐνης, ιδιοκτήτης του Ποσειδώνα Νέων Πόρων, εμφάνισε κέρδη περίπου 2,5 δισ. από κέρδη στο στοίχημα. Δεν γνωρίζουμε όλες τις πτυχές της υπόθεσης, όμως όποιος θέλει να ξεπλύνει φράγκα μέσα από τον νόμιμο τζόγο μπορεί να το κάνει χωρίς να χρειαστεί να εμπλεκεί σε αγοραπωλησίες κερδισμένων δελτίων, χωρίς δηλαδή να αιχνήσει τις πιθανότητες να στραβώσει η δουλειά αν κάποιος από τους συνολλασμένους μαζί του δεν τηρείσει τους κανόνες συνωμοτικότητας. Υπάρχουν αρκετοί αγώνες τόσο στο ποδόσφαιρο όσο και στο μπάσκετ που μπορούν να παραχθούν μόνοι τους. Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι με ένα μικρό ποσοστό «χασούρα», όσο είναι η γκανιάτα, μπορεί να ξεπλύνεις όσο χρήμα θέλεις. Πώς γίνεται αυτό; Ποντάροντας αναλογικά πολύ μεγάλα ποσά και στα τρία σημεία του στοίχηματος 1, 2 ή X και προσκομίζοντας το αντίστοιχο κερδισμένο δελτίο. Π.χ. έστω ότι έχουμε ένα αγώνα που δίνει 2.00 στον άσσο, 3.10 στο X και 4.00 στο διπλό, γεγονός πολύ συνηθισμένο στο κουπόνι. Ποντάροντας 6 φορές στον άσσο, 4 φορές στο διπλό (συνολικό ποντάρισμα 13), παίρνουμε πίσω 12 με τον άσσο, 12.40 με το X και 12 με το διπλό, δηλαδή στην χειρότερη περίπτωση χάνουμε το 1/13 του συνολικού πόσου που ποντάραμε, ποσοστό περίπου 8,5%. Οσοι γνωρίζουν από τα οικονομικά δεδομένα της αγοράς δεν νομίζω ότι μπορούν να βρουν φτηνότερο και το κυριότερο νόμιμο ξέπλυμα χρήματος.

Δυο εντελώς αδιάφορες νέες ταινίες βγήκαν από χτες στις Δικινηματογραφικές αίθουσες. Η μια είναι το νεανικό θρίλερ «Jeepers creepers 2» (έχει προηγηθεί και πρώτο κεφάλαιο), στο οποίο σχαμπέρι τέρας επιτίθεται σε αθλητές γυμνασίου, που το λεωφορείο τους χάλασε σε έναν απομονωμένο δρόμο μια νύχτα. Οι παραγωγοί, έχοντας στα χέρια τους διπλάσιο προϋπολογισμό, υπόσχονται περισσότερη δράση, αδρεναλίνη στα ύψη και ειδικά εφέ.

Η δεύτερη ταινία έχει τον τίτλο «Ο μαφιόζος της διπλανής πόρτας ξαναχτυπά» και είναι επίσης σίκουελ ομότιτλης κωμωδίας του 2000. Αναφέρεται σε έναν επαγγελματία δολοφόνο που αφού σκηνοθέτησε το θάνατό του με τη βοήθεια του οδοντογιατρού του, απολαμβάνει μια σπιτική ζωή στο Μεξικό, όταν μια συμμορία από τα παλιά ξαναβρίσκει τα ίχνη του... Σχηματικοί, καρτουνιστικοί χαρακτήρες που αδυνατούν να βγάλουν το παραμικρό γέλιο και ένας Μπρους Γουΐλις που επίσης αδυνατεί να βοηθήσει την κατάσταση. Κοντολογίς, η ταινία δεν βλέπεται με τίποτα.

■ Νύφες

Συνέντευξη τύπου για την ταινία «Νύφες» του Παντελή Βούλγαρη, που πρόκειται να βγει στις αίθουσες στις 22 Οκτωβρη, δόθηκε την περασμένη Τρίτη στον κινηματογράφο «Εμπασσού». Ο σκηνοθέτης, η σεναριογράφος Ιωάννα Καρυστιάνη και η αμερικανίδα παραγωγός αναφέρθηκαν στα γυρίσματα και τις δυσκολίες της παραγωγής, της οποίας την ευθύνη είχε ο Μάρτιν Σκοτσέ

Στην ορθόδοξη Ελλάδα χρειάζεται καθολική αντίσταση

Η καταστολή πάει διακοπές φέτος το καλοκαίρι;

Τοτσβετνούστεκπρεκλτρουμπσκνυντλμ (Ο Τσουτσουβής)

Μαύρος Σεπτέμβρης έρχεται

◆ «Το πολιτικό μήνυμα των εκλογών - οι εργαζόμενοι αντιτάχθηκαν στην κυρίαρχη πολιτική» (εφημ. «Εμπρος», 5/4/04). Οοολε!

◆ Προφανώς, σ. Πέτρο, δεν πήρες μέρος στους «πανηγυρισμούς» (Κατανοητόν). Κι όπως να το κάνουμε έχει δίκιο ο τίτλος: *It was only a game* (το τί αφήσε, το συζητάμε).

◆ Η «κουτσαμάρα» του αριστερού μου γόνατου οφειλεται στο «όπιο» του ποδοσφαίρου. (Και γουστάρω ντρίπλα).

◆ Το ποδόσφαιρο γεννήθηκε μεν στην Αγγλία αλλά πολύ νωρίτερα από την εργατική τάξη. (Μάλλον) στις απαρχές της γέννησης του μισθωτού - όμως ήταν κατ' εξοχήν αριστοκρατικό σπορ. Δεν είχε τερματοφύλακα αλλά μια σκηνή (σε κάθε πλευρά του «γηπέδου») όπου κατέληγε η μπάλα. (Το ποδόσφαιρο δεν ήταν άγνωστο στην «Αστινική» Αμερική - πολύ πιον την «πτηδήξουν» οι Ευρωπαίοι - αλλά και στην Ελλάδα των αρχαϊκών χρόνων).

◆ Ο άβολος έχει πολλά πο-

δάρια. Ο βολεμένος πολλά φράγκα.

◆ Οχι στο (ρουφιανο) Ζέπτελιν - ναι στους (LED) Zeppelin.

◆ «Το ποδόσφαιρο εκπέμπει θετική πατριωτική ενέργεια, ακρού δοι γινόμαστε μια ήρεμη δύναμη και κρατάμε τη σημαία αντί να την καίμε» - Θ. Κακουριώτης, ομότιμος καθηγητής ΑΠΘ, «Ελευθεροτυπία», 13/7/2004.

◆ Ούτε πόλεμος, ούτε ειρήνη - κοινωνική επανάσταση.

◆ «Η παραμικρή αύξηση των επιποκίων θα προκαλέσει τεράστια επιβάρυνση στις τοκοχρεολυτικές δόσεις και τόσο μεγάλη οκραίμαξη που θα θέσει σε δοκιμασία τις αντοχές των δανειοληπτών, αλλά και του ίδιου του τραπεζικού συστήματος... Η απόφαση της FED για αύξηση των επιποκίων κατά 0,25 μάλιστα ήρθε ύστερα από 4 χρόνια σταδιακών μειώσεων οι οποίες διαμόρφωσαν το κόστος του χρήματος στα χαμηλότερα επίπεδα της τελευταίας 40ετίας. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν ακολούθησε προς το παρόν.

Αλλά άφησε ανοιχτό το παράθυρο για αύξηση, αμέσως μετά το καλοκαίρι...

◆ Ποδόσφαιρο εκπέμπει φθηνό χρήμα και ανοίχθηκαν υπερβολικά στο δανεισμό τα τελευταία χρόνια. Ακόμα και οι δονειολήπτες στεγαστικών δανείων θα έχουν να αντιμετωπίσουν όχι μόνο την αύξηση των τοκοχρεολυτικών δόσεων, αλλά και την υποτιμήση των περιουσιακών τους στοιχείων, καθώς αρχίζει να σκάει η φούσκα στα ακίνητα.

◆ Ο συνδυασμός των δυο αρνητικών στοχείων γίνεται ο εφιάλτης και των τραπεζιτών, που διακρίνουν τώρα τον κίνδυνο να καταστεί αμφιβόλη η είσπραξη και αρκετών στεγαστικών δανείων που θεωρούνται ως τα ασφαλέστερα τραπεζικά δάνεια» («Ημερησία», 10-11/2004).

◆ 46 εκατ. ιστοσελίδες με πτονογραφικό περιεχόμενο. Άρτος και θέαματα ή: τσόντα και ξερό ψωμί. (το φρέσκο ακριβύνε).

◆ Τώρα και.... κομπιουστερο-

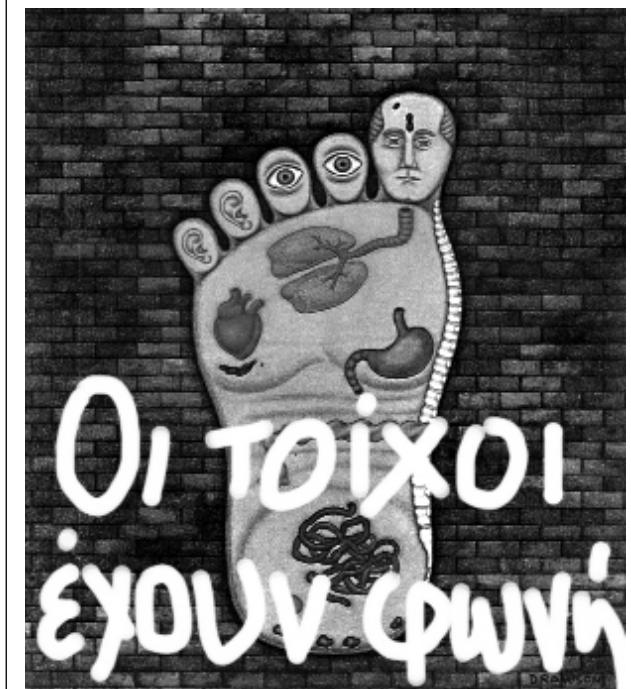
βιβλία (τα 'βγαλε η Sony).

◆ «Ερωτήματα και κίνδυνοι για τους ολυμπιακούς της Αθήνας» είναι ο τίτλος άρθρου του Πανογιώτη Φασούλα («Ελευθεροτυπία», 13/7/2004). Οταν χάσει το «μεζέ» η αράχνη ψάχνεται...

◆ «Πώς θα κάνει ο εργαζόμενος κτήμα του το θέμα της Υγείας και Ασφάλειας, εάν δεν χρηματοδοτούνται από την πολιτεία επιμορφωτικές ενέργειες;» Ν. Γιανόπουλος, πρόεδρος του Εργατ. Κέντρου Θεσ/νίκης, από συνέντευξη στην εφημερίδα «Εργασιακός Τύπος», 8/7/2004. (Δηλαδή, οι δολοφονημένοι εργάτες, στα «έργα» «έπιασχαν από έλειψη ενημέρωσης»... Ματσούκι που θέλει...).

◆ «Σε πνίγουν, ωστόσο στις αναθυμιάσεις/ οι άδειες Κυριακές/ με μπάλα και εκκλησία/ με ταινίες ελληνικές/ και εθμοτυπικές επισκέψεις» Μίρκα Κωτσαρίδη, «Οι άδειες Κυριακές», Ιωλέκος - 2001.

Βασίλης

◆ Εδώ είναι ο καμεροχαφίες της γειτονιάς μας - Προσοχή δεν είναι προσωρινός - Να τον διώξουμε όλοι μαζί (ΚΚΕ)

Ειδατε λοιπόν ότι ο αντικομμουνισμός σας κάνει αντιδραστικούς; Λέτε ότι το ΚΚΕ δεν παλεύει την καταστολή! Επειδή ο Μητρούπουλος λέει τον Κουφοντίνα και τον Τσιγαρίδα πράκτορες και χαριέδες! Σιγά, μεροκάματο βγάζει ο άνθρωπος. Το Κόμμα (απρόσωπο πάντα το κόμμα) όμως, ε;! Κρέμασε αεροπανό με το παραπάνω σύνθημα στις περισσότερες από τις κολόνες που έχουν κάμερες. Εκανε και μια ευχή. Να τις διώξουμε όλοι μαζί. Τώρα πως, με ποιο τρόπο, με ποια μέθοδο, με ποια διαδικασία; Ε, σκεφτείτε εσείς κάτι, όλο το κόμμα (απρόσωπο, αλλά σκέφτεται) πρέπει να τα σκέφτεται; Δεν προλαβάζει. Όλο και κάπου θα έχει εκλογές. Ομως το κόμμα δεν σκέφτηκε κάτι. Ακόμα και το κόμμα κάνει λάθη. Οι κάμερες στην Πατησίων, στη Σταδίου, στην Πανεπιστημίου, στη Β. Σοφίας μήπως πρέπει να παραμείνουν; Για να μπορεί η Ελληνική Αστυνομία τις μέρες του Πολυτεχνείου, που συνεργάζεται άφογα με το ΚΚΕ και τις άλλες δημοκρατικές δυνάμεις, να μαζεύει τους προβοκάτορες, τους χαριέδες, τους πράκτορες της ασφάλειας, που σα στόχο έχουν το λαϊκό κίνημα. Μήπως, λέμε μήπως, οι συγκεκριμένες είναι χρήσιμες στο κίνημα; Μήπως δεν πρέπει να κατέβουν; Θα πείτε. Γιατί τις άλλες πρόκειται να τις κατεβάσει το ΚΚΕ; Μάλλον δίκιο θα έχετε.

◆ Φως στο τούνελ της αβεβαιότητας (Σωματείο Συμβασιούχων ΔΕΗ)

Η ΔΕΗ εξαρέθηκε από το προεδρικό διάτομα γιατί ήταν εισηγμένη στο χρηματιστήριο. Κατά τα άλλα, όταν μετοχοποιούνταν, οι δεσμεύσεις ότι θα παρέμενε ο δημόσιος χαρακτήρας της έδιναν και έπαιρναν. Αλλά αυτό δεν έχει να κάνει με τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ. Αυτούς έστι και αλλιώς πρέπει να τους φέρει το μαύρο σκοτάδι. Για να βγαίνουν μεγαλύτερα κέρδη. Γιατί το υγιές δημόσιο πρέπει να δουλεύει όπως το ιδιωτικό. Να πατάει τους εργαζόμενους στο κεφάλι. Σκοτάδι πίσσα δικέ μου, που θα έλεγε και ο Κλυνν. Ουσίουμε βάση στους πολιτικά ντηρητές, σκοτάδι πίσσα και τίποτ' άλλο.

◆ 30 χρόνια, από την πτώση της Χούντας - Δεν θα αφήσουμε τον Καραμανλή να διαλύσει δικαιώματα και κατακτήσει στο όνομα της Ολυπιάδας (Εργατική Αλληλεγγύη)

Επρεπε να είσαστε την Πέμπτη. Στη σύσκεψη για την τρομοκρατία. Να έχετε πάρει τα ηρεμιστικά σας και να απολαμβάνετε τον εκπρόσωπο του ΣΕΚ να κάνει διάλεξη περί ρεαλιστικών στόχων, που πρέπει να έχει το κίνημα... ποιο κίνημα, τί κίνημα, αυτό τελοστάσιων με τις σφυρίχτρες... για να πετυχαίνει νίκες και ξανά νίκες και ξανά νίκες. Αρα, κατά τον εκπρόσωπο του ΣΕΚ, δεν μπορεί να μπαίνει πακέτο όλο το ζήτημα των διώξεων -ούτε για τον Αβραμίδη που είχε σκανάρει τις προκηρύξεις - αλλά μόνο για τον Σερίφη. Για να πετυχάνει νίκη. Τώρα, θα πείτε, τί έκανε το ΣΕΚ για τον Σερίφη το προηγούμενο διάστημα; Ε, πώς, έκανε, έκανε. Θα πήγε να το πει στη ΓΣΕΕ. Μπορεί και στην ΑΔΕΔΥ. Θα το είπαν και μεταξύ τους. Λίγο πρόγραμμα είναι; Αλλά εκείνο που εμένα με προβλημάτισε διαβάζοντας την παραπάνω αφίσα είναι, με βάση πάντα την ανάλυση του ΣΕΚίτη (δεν μου πάει ρε παιδιά το χέρι να γράψω τη μαρξιστική ανάλυση, δεν μπορώ να τον ειρωνεύομαι έτσι τον μαρξισμό), ότι ο στόχος που θέτει η αφίσα είναι ότι οι κατηγορούμενοι είναι οι προκηρύξεις - αλλά μόνο για τον Σερίφη. Για να πετυχάνει νίκη. Τώρα, θα πείτε, τί έκανε το ΣΕΚ για τον Σερίφη το προηγούμενο διάστημα; Ε, πώς, έκανε, έκανε. Θα πήγε να το πει στη ΓΣΕΕ. Μπορεί και στην ΑΔΕΔΥ. Θα το είπαν και μεταξύ τους. Λίγο πρόγραμμα είναι; Αλλά εκείνο που εμένα με προβλημάτισε διαβάζοντας την παραπάνω αφίσα είναι, με βάση πάντα την ανάλυση του ΣΕΚίτη (δεν μου πάει ρε παιδιά το χέρι να γράψω τη μαρξιστική ανάλυση, δεν μπορώ να τον ειρωνεύομαι έτσι τον μαρξισμό), ότι ο στόχος που θέτει η αφίσα είναι ότι οι προκηρύξεις - αλλά μόνο για τον Σερίφη. Για να πετυχάνει νίκη. Τώρα, θα πείτε, τί έκανε το ΣΕΚ για τον Σερίφη το προηγούμενο διάστημα; Ε, πώς, έκανε, έκανε. Θα πήγε να το πει στη ΓΣΕΕ. Μπορεί και στην ΑΔΕΔΥ. Θα το είπαν και μεταξύ τους. Λίγο πρόγραμμα είναι; Αλλά εκείνο που εμένα με προβλημάτισε διαβάζοντας την παραπάνω αφίσα είναι, με βάση πάντα την ανάλυση του ΣΕΚίτη (δεν μου πάει ρε παιδιά το χέρι να γράψω τη μαρξιστική ανάλυση, δεν μπορώ να τον ειρωνεύομαι έτσι τον μαρξισμό), ότι ο στόχος που θέτει η αφίσα είναι ότι οι προκηρύξεις - αλλά μόνο για τον Σερίφη. Για να πετυχάνει νίκη. Τώρα, θα πείτε, τί έκανε το ΣΕΚ για τον Σερίφη το προηγούμενο διάστημα; Ε, πώς, έκανε, έκανε. Θα πήγε να το πει στη ΓΣΕΕ. Μπορεί και στην ΑΔΕΔΥ. Θα το είπαν και μεταξύ τους. Λίγο πρόγραμμα είναι; Αλλά εκείνο που εμένα με προβλημάτισε διαβάζοντας την παραπάνω αφίσα είναι, με βάση πάντ

Είχε μόλις ολοκληρωθεί η Εποδογιά του Μιχάλη Κασίμη στη δικαστική αίθουσα του Κορυδαλλού. Η πρόεδρος Μπριλή έδειχνε να κάθεται σε αναμένα κάρβουνα. Ήταν φανερό ότι ήθελε μέσα στα περίπου τρία τέταρτα της ώρας που απέμεναν μέχρι τη λήξη του ωραρίου να κλείσει την ακροαματική διαδικασία. Μέσα στη βιασύνη της, δεν μπήκε καν στον κόπο να ρωτήσει τους υπόλοιπους κατηγορούμενους αν έχουν να συμπληρώσουν τίποτα, για να ολοκληρωθεί η φάση των απολογιών όπως προβλέπει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Απευθύνθηκε στον εισαγγελέα (ο οποίος προφανώς ήταν ενημερωμένος) και του είπε ότι ήθελαν από την Αντιτρομοκρατική τα έγγραφα που ανέφερε στα ρεπορτάζ του ο Στ. Βορίνας. Αμέσως άρχισε να τα διαβάζει με ταχύτητα πολυβόλου. Με δυσκολία προλαβαίναμε να παρακολουθήσουμε.

Από τα έγγραφα προέκυ-

από την πρώτη στιγμή κατήγγειλε ο Χρ. Τσιγαρίδας εισπράττοντας την αμφισβήτηση από την Εδρα.

Αυτά τα στοιχεία αποκρύφηκαν από το δικαστήριο, ουδείς όμως, ούτε η πρόεδρος ούτε οι εισαγγελέας, αισθάνθηκε την ανάγκη να πει τίποτα γι' αυτό. Το διαβιβαστικό με το οποίο σταλθήκαν τα έγγραφα στο δικαστήριο υπέγραψε ο Δημητρόπουλος, υπαρχηγός του Σύρου στην Αντιτρομοκρατική. Δηλαδή, ο αμέσως υφιστάμενος του ανθρώπου που μια μέρα πριν προσπαθούσε να εξαπατήσει το δικαστήριο, όπως σημείωσε αμέσως ο Δ. Τσοβόλας.

Η πρόεδρος προσπάθησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, λέγοντας ότι την ενημέρωσην ότι βρέθηκαν τα έγγραφα! Αν είναι δυνατόν, πρόεδρος Εφετείου Κακουργημάτων να λέει τέτοια πράγματα, παριστάνοντας την αφελή (που δεν είναι). Ο εισαγγελέας Πατσής, αφού

τα δεν δουν τα έγγραφα. Ο Α. Κωνσταντάκης δήλωσε ότι από τη βιαστική ανάγνωση έχουν βάσιμες υπόνοιες ότι έχουν αφαιρεθεί σελίδες και έχουν προστεθεί άλλες με αναφορές στα αρχεία της Στάζ. Ο Δ. Τσοβόλας ζήτησε από την πρόεδρο να του πει ποιος υπογράψει ένα συγκεκριμένο έγγραφο και συγκεκριμένα αν είναι ο Νικοτικάκης. Η πρόεδρος απάντησε ότι δεν υπάρχει υπογραφή!

Οι υποψίες της υπεράσπισης έγιναν βεβαιώτητα, διότι από τα δημοσιεύματα του Βορίνα ήξεραν ότι ο Ντάργους συνδέεται με την αμερικανική πρεσβεία, ότι το ελληνικό κράτος τον είχε απελάσει και αργότερα (προφανώς κατ' απαίτηση των Αμερικανών) πήρε πίσω την «ερυθρή κάρτα» που είχε εκδώσει γι' αυτόν.

Ο Δ. Τσοβόλας ζήτησε να γίνει δεκάλεπτη διακοπή και να τους δοθούν τα έγγραφα, γιατί θέλουν να κάνουν σχολιασμό τους, όπως έχουν δι-

εντύπωση ότι στο διάλειμμα θα φωτοτυπηθούν τα έγγραφα για να δοθούν στους συνηγόρους. Είμασταν από τους λίγους που δεν συμμερίστηκαν αυτή την αισιοδοξία. Εκτιμήσαμε ότι το δικαστήριο θα επανέλθει και θα κηρύξει τη λήξη της ακροαματικής διαδικασίας.

Το διάλειμμα κράτησε περίπου ένα τέταρτο και όταν επανήλθαν οι δικαστές, πριν καλά-καλά προλάβουν να καθήσουν στη θέση τους, έκαναν την τυπική διάσκεψη επί της έδρας και η πρόεδρος ανακοίνωσε: Απορρίπτονται τα αιτήματα για κλήτευση μαρτύρων. Κηρύσσουμε το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας. Διακόπτουμε για τη Δευτέρα 9 η ώρα.

Οι έμειναν αποσβολωμένοι. Πρώτος αντέδρασε ο Δ. Τσοβόλας φωνάζοντας: Είναι πραξικόπημα δικαστικό. Είναι ντροπή για τη Δικαιοσύνη. Ο κόσμος στο ακροατήριο άρχισε να φωνάζει «αίσχος, αίσχος!». Δικαστές και

Δικαστικό πραξικόπημα

πτε ότι ο Τζορτζ της ομάδας Κάρλος είναι όντως ο Τζαμάλ Ντάργους. Αυτό αναφέροταν στα αστυνομικά έγγραφα, που μια μέρα πριν ο Σύρος προσπάθησε να αποκρύψει από το δικαστήριο. Τα έγγραφα έκαναν σαφή αναφορά στο ότι ο Ντάργους (στον οποίο αποδίδονται και άλλα ονόματα) είναι αυτός που πάτησε το μπουτόν στην έκρηξη κατά του Σαουδάραβα πρέσβη. Ενέργεια που τα γνωστά παπαγαλάκια της Αντιτρομοκρατικής φόρτωσαν στον Κανά, βαφτίζοντάς τον (κατά παραγγελία των αφεντικών τους) «Τζορτζ». Γ' αυτό και ο Κανάς παραπέμπεται ως αυτούργος για την έκρηξη στην παμπ «Οσκαρ», ενώ οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι παραπέμπονται ως ηθικοί αυτούργοι. (Η απόπειρα κατά του Σαουδάραβα πρέσβη, η δεύτερη ενέργεια της οργάνωσης ΟΕΛΑ, έχει παραγραφεί και δεν δικάζεται).

Με την ανάγνωση αυτών των εγγράφων κατέρρευσε ένα μεγάλο μέρος της θεωρίας των «συγκινωνούντων δοχείων» (η ταύτιση της ΟΕΛΑ με τον ΕΛΑ). Κάτι που

έκανε γαργάρα το γεγονός ότι οι υφιστάμενοί του αξιωματικοί της Αντιτρομοκρατικής προσπάθησαν να εξαπατήσουν και τον ίδιο και το δικαστήριο, πρότεινε την απόρριψη του αιτήματος, επειδή πρέπει να κλείσει η ακροαματική διαδικασία, όπως της ζέψυγε και είπε. Προφανώς, η απόφαση για την απόρριψη του αιτήματος είχε ήδη παρθεί (τα έγγραφα πρέπει να βρίσκονταν από το πρωί στη διάθεση των δικαστών) και η πρόεδρος αδημονούσε να κλείσει και τυπικά η διαδικασία, για να κηρύξει το πέρας της ακροαματικής διαδικασίας και να μη μπορεί η υπεράσπιση να εγείρει κανένα παραπέρα ζήτημα.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης αρνήθηκαν να τοποθετηθούν επί του αιτήματος, αν πρώ-

κονομικό δικαίωμα. Η πρόεδρος απάντησε ότι τα έχουν ακούσει και δεν υπάρχει ανάγκη να τα διαβάσουν κιόλας! Ο Στ. Καμπάνης δήλωσε ότι θέλει να κάνει σχόλιο επί των εγγράφων και υπέβαλε αίτημα να δοθούν αντίγραφα των εγγράφων και το δικαστήριο να διακόψει για την επομένη, για να μπορέσουν οι συνήγοροι να μελετήσουν τα έγγραφα. Το ίδιο ζήτησε και ο Σ. Φυτράκης, υπενθυμίζοντας με νηφάλιο ύφος ότι τέτοια ζητήματα πρέπει να συζητούνται ήρεμα και όχι βιαστικά και με ένταση. Η πρόεδρος, έχοντας ήδη εκφράσει την άποψη ότι πρέπει να κηρυχτεί η λήξη της ακροαματικής διαδικασίας (μόνο αυτό την ενδιέφερε!), έλεγε στους συνηγόρους να τοποθετηθούν επί του αιτήματος, αλλά αυτοί ήταν ανένδοτοι στο αίτημα να τους δοθούν τα έγγραφα, όπως έχουν δικαίωμα, για να τα σχολιάσουν, όπως επίσης έχουν δικαίωμα (αυτό δεν είναι δυνητικό, αλλά υποχρέωση του δικαστήριου).

Η πρόεδρος ανοικοινώνει ξαφνικά «πέντε λεπτά διάλειμμα». Ολοι έμειναν με την

εισαγγελίες έφυγαν σχεδόν τρέχοντας, χωρίς να απαντήσουν ούτε στους συνηγόρους, ούτε στον κόσμο.

Η οργή πλημμύρισε τους κατηγορούμενους. Ο Αγγ. Κανάς, σε κατάσταση οργής, άρχισε να φωνάζει: Ούτε στη χούντα δεν γίνονταν τέτοια πράγματα. Οταν βγαίνει ότι οι Αμερικανοί τα 'χουν κάνει, τα φορτώνουν στον Κανά. Θα φάω ισόβια και μετά από 30 χρόνια θα με θάψετε και μετά από 60 χρόνια θα γραφτεί η πραγματική ιστορία. Ο Κ. Αγαπίου φωνάζει: 11 εκατομμύρια Ελλήνες τα επιτρέπουν αυτά. Πού νομίζετε ότι στηρίζονται και τα κάνουν;

Αυτό το άρθρο γράφτηκε λίγες ώρες μετά (Πέμπτη βράδυ κλείνει η ώλη της «Κ»). Δεν γνωρίζουμε τις περαιτέρω αντιδράσεις, πέρα από μια δήλωση που έκανε εκφράζοντας και τους υπόλοιπους συνηγόρους ο Δ. Τσοβόλας, στην οποία χαρακτήρίζει τα όσα έγιναν «πρωταρχούς μεγέθους δικαστικό πραξικόπημα». Δεν νομίζουμε, όμως, ότι αυτό το γεγονός θα κλείσει με μια δήλωση διαμαρτυρίας.

Της ντροπής

Μετά τους Αμερικάνους του FBI που παρασημοφόρησαν σύμπασα την ηγεσία της εγχώριας «αντιτρομοκρατίας», ήρθε η ώρα να δώσουν και οι ίδιοι παράσημα στον εαυτό τους. Τα σχετικά Προεδρικά Διατάγματα εισηγήθηκε ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Γ. Βουλγαράκης και υπέγραψε χωρίς καμιά αντίρρηση ο (και νομικός) Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Παράσημα πήραν ο Χρυσοχοίδης, ο Διώτης, μια εισαγγελέας και μια πρωτοδίκης που «κράταγαν φανάρι» στις έρευνες στις γιάφκες της 17Ν, ο Νασιάκος, σύσσωμη η ιεραρχία της Αντιτρομοκρατικής (από τον Σύρο μέχρι τον τελευταίο ασφαλίτη), η ιεραρχία των Εργαστηρίων της Ασφάλειας, ακόμα και ο μπάτσος των Λειψών (κοντά στο βασιλικό ποτίζεται και η γλάστρα).

Και πού είναι το παράξενο; Οχι στο φούσκωμα της δράσης τους (λύνεσαι στα γέλια όταν διαβάζεις για τις επικίνδυνες αποστολές που έφεραν σε πέρας, συλλαμβάνοντας ανθρώπους άσπλους, με τις σαγιονάρες στην παραλία, για να μη μιλήσουμε για τον Κουφοντίνα που πήγε με ταξί και τους έκανε βίζια στη ΓΑΔΑ για να παραδοθεί, ξεφτίλιζοντάς τους), αλλά σε κάποιες λεπτομέρειες του σκεπτικού.

Παίρνουν, λοιπόν, παράσημα για τη σύλληψη 23 «τρομοκρατών», στους οποίους περιλαμβάνονται και εκείνοι που αδωμήκαν από το δικαστήριο (Γ. Σερίφης, Ψαραδέλλης, Σωτηροπούλου). Άλλα και εκείνοι που ήδη δικάζονται και κανένα δικαστήριο δεν έχει αποφανθεί για την ενοχή τους. Ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής όχι μόνο τους κρίνει ενόχους και παρασημοφορεί τους ασφαλίτες, αλλά αποφαίνεται κιόλας για το βαθμό της ενοχής τους χαρακτηρίζοντάς τους «μέλη του ηγετικού πυρήνα του ΕΛΑ!» Πώς, λοιπ